

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 2

El president

Doncs, si els sembla, reprenem la sessió amb el segon punt de l'ordre del dia.

Compareixença

d'Oleguer Pujol i Ferrusola (tram. 357-00840/10)

Que és la compareixença del senyor Oleguer Pujol i Ferrusola, a qui agraïm avui la seva presència en les tasques d'aquesta comissió d'investigació. I a proposta i voluntat del mateix compareixent, farà una intervenció inicial, el senyor Oleguer Pujol i Ferrusola.

Moltes gràcies.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Moltes gràcies. Bona tarda a tothom. Com ha dit el president, crec que és convenient que faci una primera introducció per aclarir una mica qui sóc, què he fet a la meva vida professional i per esvaïr molts dels dubtes i gran part de les mentides que s'han dit de mi en els mitjans.

Una mica de pinzellada sobre la meva formació: sóc llicenciat en empresarials per ESADE i vaig cursar una especialització en finances, especialització que després em va permetre entrar en el món de la banca d'inversió.

Concretament, vaig treballar des de l'any 97 a Morgan Stanley, basat a Londres. Inicialment vaig estar treballant en l'equip de fusions i adquisicions, bàsicament va ser allà on vaig fer la meva «mili», diguéssim, professional.

Vaig participar en operacions de tot tipus: per exemple, una sortida a borsa d'una empresa de tractors turca; la venda d'editorial Aranzadi, per exemple, al Grup Thomson; la fusió entre dues empreses farmacèutiques franceses Sanofi i Synthelabo; una altra sortida a borsa, en aquest cas una empresa d'aquí, Colonial; la fusió entre Endesa i totes les seves filials –aquesta va ser una operació molt complexa perquè cada filial tenia els seus minoritaris i s'havien de calcular totes les equacions de valoració de cada una d'elles, va ser complex.

En definitiva, el que jo feia amb aquestes operacions era fer l'anàlisi financera, jo era una mica, doncs, el que treballava tots els números. I això em va permetre créixer professionalment, créixer en la capacitat analítica.

En la segona part de la meva estada a Londres, de la meva trajectòria professional dins de Morgan Stanley, em vaig incorporar al grup que es diu MSREF, Morgan Stanley Real State Fund, que és el fons d'inversió que té el banc per entrar en operacions immobiliàries; és un fons d'inversió immobiliària que gestiona els diners del banc per comprar operacions..., per fer operacions immobiliàries. Érem un equip de tres i al que ens dedicàvem era a buscar operacions a Espanya i a invertir. Bàsicament, vam invertir en oficines, a Madrid, locals comercials.

Ja gràcies a aquesta experiència, vam identificar –parlo en plural perquè érem ja el meu *jefe* en aquell moment, que després va ser el meu soci, i jo– que a Espanya hi havia clarament una mancança de gent que es dediqués a la gestió immobiliària per a fons institucionals internacionals. Clarament, tot el que hi havien era o promotors que tenien un biaix clar cap a operacions que ells no podien fer, llavors, per això accedien al capital internacional, o agents que l'únic que buscaven era gestionar una operació i mitjançar.

Identificàvem que faltava el gestor que fos capaç de trobar producte, analitzar el producte, presentar el producte no només amb el llenguatge d'ells, sinó que tècnicament fos sòlid, realitzar la compra, amb tot el que això implica d'anàlisi, documentació, negociació i gestionar la compra. És a dir, nosaltres entràvem i gestionàvem tota l'operació fins a la sortida. Això és el que es diu un gestor immobiliari per a fons institucionals, que és el que després vam passar a fer a Drago Capital.

Un incís, perquè entre que jo deixo Morgan Stanley i constituïm Drago Capital, l'any 2000, això passa l'any 2000, entremig creem una empresa puntcom, era al final de la bombolla puntcom i vam veure que hi havia un nínxol i vam crear una empresa que es deia –es deia, sí– Inmoclick –Inmoclick. Realment, Inmoclick era una plataforma de gestió immobiliària que el que feia era donar servei als professionals immobiliaris. Bàsicament, era una xarxa... Nosaltres el que buscàvem era replicar el model americà d'MLS, de sistemes de bases de dades per a professionals immobiliaris. Bé, la plataforma vam acabar tenint 210 empleats, una cosa important, i la vam acabar venent a una empresa americana que estava

cotitzada en el Nasdaq en aquell moment i que es diu Homestore.com. Era la número 1 en serveis immobiliaris... –perdó– en infraestructura per a immobiliàries i, bàsicament, era una empresa de referència en el món.

Això va ser un incís d'aquell any 2000-2001. El 2001 és quan ja constituïm Drago, amb la perspectiva que els he dit abans, que era, bàsicament, constituir-nos com a gestor per a fons institucionals internacionals que volen invertir en el mercat immobiliari, bàsicament, espanyol.

Realment, de l'any 2001 al 2006 no fem pràcticament operacions, podríem dir fem només una operació, que és una operació que fem l'any 2003, que és un procés que realment és un moment en què el mercat és bo, immobiliari, però nosaltres no tenim encara la trajectòria, estem una mica, diguéssim, doncs, madurant el producte i intentant llançar-lo. Fem una operació l'any 2003, que és una operació que fem amb Cargill. Cargill és un grup americà que es dedica al negoci dels cereals i de la matèria primera; realment és una empresa enorme. Però que té una divisió d'inversió immobiliària basada al Regne Unit, al sud de Londres, i amb ells fem una operació, que és la compra d'un hotel i uns apartaments turístics a Cadis, concretament a San Fernando, una zona que es diu Bahía Sur. Comprem aquell hotel, tot amb dret de superfície –una operació molt complexa–, reformem l'hotel, reformem els apartaments, venem l'hotel, venem els apartaments un a un. És una operació relativament petita, d'uns 8 milions d'euros, però que ja ens comença a donar una trajectòria i ens comença a posicionar en el mercat, no?

És l'any 2006 quan comencem a fer realment les primeres operacions amb un grup de quatre inversions, i constituïm el que es diu Drago Real State Partners. Els inversors són: Royal Bank of Scotland, que entenc que és un banc conegut per tots, és un dels principals bancs del Regne Unit, avui nacionalitzat. Evidentment, va passar per les seves dificultats, però avui és un banc nacionalitzat i amb una capitalització consistent. L'altre soci... Royal Bank of Scotland, diguéssim, en aquell moment tenia de la inversió aproximadament un 25 per cent.

L'altre soci d'aquest grup era APG, APG Investments o ABP que es deia abans. És un fons de pensions holandès, dels funcionaris holandesos, té 4,5 milions de pensionistes. És realment també un altre inversió de referència prou solvent.

L'altra inversió és Pearl, Pearl Insurance, que després va canviar..., després de diverses fusions va canviar i es va convertir en Phoenix Life Insurance, que és un companyia d'assegurances anglesa. És, podríem dir, la número 1 en reassegurances dins el Regne Unit: té 5 milions de pòlisses actives, pòlisses de vida, gestiona 57.000 milions de *pounds* o de lliures esterlines –això són dades del 2014. Realment, és una empresa, bé, molt solvent i molt potent.

I el darrer soci d'aquest Drago Real State Partners és Sun Capital; Sun Capital és un grup d'inversió en capital risc de Family Offices, del Regne Unit, que també és referent, i que gestiona 13.000 milions de lliures esterlines.

Amb aquest grup vam anar fent operacions des del 2006, 2007, 2008. I una mica per donar-los..., després, si ho volen, parlem en detall de totes. Jo en la meua introducció voldria parlar de dues operacions que jo crec que són les que han fet més rebombori mediàtic i que són les més referents, no? Però per fer-nos una idea de la foto, l'any 2013 estàvem gestionant un total de 2.730 milions d'euros amb un total de 1.600 immobles repartits per tot Espanya, per tot el territori espanyol. Teníem unes rendes totals per un valor de 160 milions d'euros a l'any. Inclou això actius de tot tipus: eren actius comercials, terrenys... En concret, teníem, per exemple, un terreny a Melilla per fer un tema comercial. Temes residencials a Porto. Perdó, també treballàvem amb Portugal: Lisboa i Porto. Apartaments turístics, un hotel, i el que després veurem, les oficines de Banc Santander, edificis de Prisa, etcètera.

Dels 2.730 milions que els deia realment no tot és capital, no tot va ser una aportació en capital; hi ha una aportació molt substancial, concretament, 2.266 milions d'euros, que és el 83 per cent de la inversió total, que és provinent del finançament bancari. Tot tipus de bancs, de tots els països, més de quinze bancs realment, encapçalats potser el Banco Santander, «la Caixa» o CaixaBank, BNP Paribas, el Bayern, que és un banc alemany, Banc Popular, RBS, Société Générale, Barclays, Bankia, el BES, el Banco Espirito Santo, etcètera, no? O sigui, perquè ens fem una idea, hi ha un apalancament important, no?

De la resta, dels altres 463 milions, realment, el 98 per cent corresponia a recursos inversors i la restes a un equip de gestió que incloïa el meu soci i a mi.

Dins d'aquests inversors que aportaven el capital –ja els he mencionat els quatre originals, els quatre d'origen–, potser destacar-ne un parell més que van entrar més tard en operacions concretes: Cerberus va entrar en una operació que vam fer amb Bankia, una compra d'oficines a Bankia. Cerberus és un fons de capital risc americà que és enorme, que té tot tipus d'inversions, no només immobiliàries. Gestiona 25.000 milions de dòlars i estan basats bàsicament a Nova York, però tenen oficines per tot el món. Tenen cent cinquanta empleats, que en aquesta indústria és realment molt, no?

I el darrer inversor que va entrar a la meva etapa és PSP, que és Public Sector Pension Fund, que és un fons de la policia muntada, de l'exèrcit i de la reserva de Canadà. També són molt grans, gestionen 93.000 milions de dòlars i, bàsicament, tenen cinc-cents empleats repartits per tot el món. I tenen una divisió immobiliària de nou. I molt interès..., tenien en aquell moment molt interès a entrar en el sector immobiliari espanyol, perquè tots aquests inversors identificaven que era una oportunitat.

L'any 2012, exacte, l'any 2012, comença a haver-hi tot l'enrenou amb la premsa. Com vostès saben, a finals del 2012 jo començo a fer titulars de *El Mundo* i de més diaris, explicant mentides purament. I és quan Drago Capital intervé i decideix prendre determinades accions, fa un comunicat. Però, bàsicament, l'important és que es comença ja a treballar en una resposta i es fa un informe, es treballa en un informe que l'elabora la consultoria Deloitte, l'auditoria Deloitte. És un informe que s'encarrega per tal de justificar o d'explicar d'on vénen els diners, qui som, què és el que hem fet i una mica desmuntar les històries que es deien, no?, perquè s'arribava a dir que jo estava gestionant 3.000 milions que eren meus, cosa que és una mica absurd, no?

Els llegiré quatre extractes d'aquest informe, si els sembla. Quant a l'objectiu de l'informe és destacar..., bé, ells deien: «La finalidad del análisis..., la finalidad del informe es el análisis de una serie de sociedades englobadas bajo el paraguas del Grupo Drago al objeto de identificar la totalidad del conjunto de accionistas y su evolución desde el momento de su constitución...

Fitxer 3

... y analizar las aportaciones de fondos efectuadas por dichos accionistas, al objeto de identificar el origen último de dichas aportaciones.» Més concretament: «Identificar la totalidad del conjunto de accionistas de estas sociedades y su evolución, y analizar las aportaciones de fondos efectuadas por las sociedades..., por los accionistas de las sociedades objeto y análisis, al objeto de identificar el origen último de dichas aportaciones.» Llavors diuen: «Adicionalmente, hemos identificado y cuantificado las aportaciones de fondos efectuados por don Oleguer Pujol a las sociedades objeto de análisis, directa o indirectamente a través de sus sociedades. Por último, incluimos para cada una de las sociedades objeto de análisis, la relación completa de los accionistas de esas sociedades desde su constitución, así como de la estructura accionarial de cada uno de éstos, y el detalle de las aportaciones de fondos efectuadas por estos accionistas en sociedades objeto de análisis, y sus beneficiarios últimos, resultado del trabajo de trazabilidad de fondos, efectuado respecto de cada una de ellas.» El que van fer és, bàsicament de cada una de les societats en què havíem invertit, veure tots els diners que havien arribat en aquella societat, d'on havien arribat, fins l'últim beneficiari. És un treball que va portar mesos i que va costar un dineral, però que va permetre documentar i provar la realitat de la situació, no?

Com a conclusions, que a més els llegiré, si no els molesta: «Como resultado de nuestro trabajo, podemos concluir lo siguiente. Uno: los responsables finales de las aportaciones de fondos analizadas son principalmente fondos institucionales o sociedades de inversión de reconocido prestigio. En todos estos casos, hemos obtenido de los mismos cartas confirmando las aportaciones efectuadas, y los responsables o beneficiarios últimos de las mismas. Dos: la estructura accionarial de algunas de las sociedades objeto de análisis incluye sociedades constituidas fuera de España, tales como Luxemburgo, Países Bajos, #(0:02:00), resultado de buscar la mayor eficiencia mercantil en estas operaciones, así como para cumplir con peticiones concretas de accionistas extranjeros.» Això és important, perquè els requeriments de les estructures amb les que invertíem no són nostres, i això ho manifesten ells, sinó que són requeriments i són exigències dels propis inversors, la qual cosa no implica que els fons no siguin traçables, que ho són, i la qual cosa no implica que els diners no estiguin evadint fiscalment en cap jurisdicció. «Tres:

don Oleguer Pujol, directament o a través de alguna de las sociedades participadas, ha efectuado aportaciones en efectivo a las sociedades objeto de análisis, con un importe de 1.187.951 euros.» Es parla del detall, però no crec que sigui rellevant. «Estas aportaciones representan un 0,22 por ciento del total de aportaciones de fondos analizadas durante nuestro trabajo, sin incluir la financiación en entidades financieras, o un 0,04», estem referint-nos als 2.730 milions, «del importe total de inversiones realizadas, incluyendo aportaciones de fondos o financiación de entidades financieras». Bé, amb això què vull dir? Que no tinc 3.000 milions, i que tot el que s'ha dit, molt del que s'ha dit en la premsa, ho pràcticament tot, sobre aquest tema, és fals, no?

Com els havia dit, voldria explicar-los un parell d'operacions. En concret, la que més, per la seva envergadura, ha sortit en els mitjans, és la de Samos. Samos és l'estructura, la societat que va comprar les 1.152 oficines de Banc Santander l'any 2007. Aquesta és una operació que s'englobava dins d'un programa de desinversió del Banc Santander. En aquell moment, el Banc Santander estava buscant capitalització per fer front a la compra i integració d'ABN AMRO, en un moment certament una mica complex, no?, i ells es van anticipar al mercat, després ho han fet la resta de bancs, ho ha fet el BBVA, ho ha fet Sabadell, ho ha fet el Popular, ho han fet una mica tots, però ells van ser els primers a presentar un programa de desinversió, que és el que en el mercat es diu *sale & lease back*, que és venda i posterior lloguer de l'actiu, no?

Els van treure tres paquets. El primer paquet era un conjunt de deu edificis emblemàtics, repartits per tot Espanya, que va comprar Pontegadea, el senyor Amancio Ortega. El segon paquet realment va ser el tercer, però el segon va ser la Ciudad Financiera, que és la ciutat que ells havien construït per tenir les seves oficines allà, a Boadilla del Monte, i això ho va comprar Quinlan, que és un fons d'inversió irlandès. I el tercer paquet era aquest, el de les oficines del Banc Santander, amb 1.152 oficines repartides per tot Espanya.

Això va ser un procés competitiu que va liderar Richard Ellis, i Richard Ellis, bé, va contactar amb els inversors que considerava que podien fer front a operacions d'aquests tipus, no? A nosaltres ens va convidar al concurs, i nosaltres vam estar allà. Devíem ser uns deu inversors com a màxim. Nosaltres només vàrem optar a la cartera d'oficines, perquè és la que més ens interessava, a la resta hi havia

massa exposició, amb un sol actiu en el cas de la Ciudad Financiera, i en el cas dels deu actius separats, el valor era massa alt, i Pontegadea era un competidor al qual no podíem fer front, no? Vam estar en aquest procés competitiu, i vam arribar fins el final, i Goldman Sachs va ser el nostre, diguéssim, competidor fins l'últim moment, i finalment, el 23 d'octubre, vam poder tancar l'operació. És una operació, com us deia, de 2.040 milions, més l'IVA corresponent i l'IGI, perquè teníem una oficina, una compra a Melilla, que no tributa per IVA. I en el mateix moment de la compra, es firma un contracte d'arrendament. És un contracte d'arrendament per vint-i-cinc anys d'obligat compliment per les dues parts, més tres pròrrogues a discreció del Banc Santander, del l'inquilí, tres pròrrogues de set anys cadascuna, amb la qual cosa, ens estem posicionant en tot el màxim de pròrrogues de vint-i-un anys, màxim de període del contracte, quaranta-sis anys.

Com es poden imaginar, això són operacions molt financeres, no són tant immobiliàries, tot i que el valor intrínsec és un valor immobiliari, i es poden apalancar i finançar com una operació immobiliària, però són operacions amb un component molt financer. Aquí el que es buscava és una rendibilitat, una rendibilitat neta, en la qual el Banc Santander es feia responsable de tota la despesa de comunitat, manteniment, IBI, subministres, i a nosaltres..., bé, a Samos, li quedava una rendibilitat que en aquell moment era el 4,9 per cent. Era una rendibilitat en aquell moment justa, o una mica justa per al que és una operació d'aquest tipus, però el maco de l'operació era l'increment de rendes. Es va pactar amb el Banc Santander un increment de rentes de l'IPC més el 2,15 per cent, però nosaltres, com que volíem que això fos una operació molt tancada, vam comprar un derivat financer d'IPC, que ens permetia fixar la inflació, i el vam comprar al 2,85, quan l'increment de renda dels primers deu anys era un increment fix del 5 per cent. La qual cosa posiciona la rendibilitat inicial del 4,95 per cent, el posiciona en un 8 per cent al cap de deu anys, amb una garantia al darrere, un valor intrínsec amb garantia Santander. Rendibilitat neta, és una operació bastant maca, no? O molt maca.

Realment va ser una operació en aquell moment clau, va ser l'operació més gran del 2007 a tot Europa, i va ser clau perquè a partir d'allà, la resta de bancs van començar a fer operacions similars. I es una operació que el Banc d'Espanya es va mirar amb lupa, precisament per això, no? I va posar un equip de supervisors, i va

fer tot, el *due diligence*, o tota la anàlisi que va ser necessària per aprovar l'operació. L'operació es va retardar perquè el Banc d'Espanya va voler anar molt més enllà. Una de les coses, per exemple, que li preocupava molt, o que volia evitar, és que això no fos realment una venda sinó que fos un *leasing* financier, i que conseqüentment l'actiu no hagués de sortir de balanç, i va imposar certes restriccions.

Una altra de les coses que vam fer, perquè era una operació d'envergadura i gran, va ser el que ell en diu un APA, un *advance priced agreement*, no sé per què no es tradueix però la traducció seria «acord preliminar de preus de transferència», en el que nosaltres vam anar proactivament a Hisenda, li vam explicar tota l'estructura de deute, tota l'estructura de capital, i vam arribar a un acord pel qual ells ens aprovaven la remuneració del capital en les proporcions de préstec i de pur capital, i no només la proporció sinó el percentatge de remuneració. Això és un tema important que ens va portar mesos, però que ens va donar la garantia que el que estàvem fent estava ben fet des d'un punt de vista tributari. I en aquell moment ja Hisenda, òbviament Hisenda, el Banc d'Espanya, els auditors, que eren Price i Ernst & Young, tots els advocats que hi havia, que eren Linklaters, Garrigues o Quatrecases, no ho recordo, Gómez Acebo, o sigui, cada un..., els bancs, el venedor i el comprador, tots aquests van avalar l'operació, no? Realment aquella operació la vam tancar, i en el moment en què estàvem tancant-la teníem més de trenta advocats treballant-hi, i va ser una operació molt complexa.

Com els deia, 2.040 milions, dels quals 1.600 són de préstec hipotecari, préstec amb garantia real, que va liderar..., va ser un consorci de bancs el que el van donar, però va ser un préstec liderat per BNP Paribas, on també s'hi van ajuntar AIB, l'AEC Bank, «la Caixa», un banc alemany que es diu #(0:10:28) Central Bank, un banc austríac que es diu Erste Bank, el Banc of Scotland –que no el Royal Bank of Scotland– Societè Generale, o el Bayern, també alemany.

Després, a sobre d'aquests 1.600 es va aconseguir una finançament *mezzanine*, o junior, que es diu, que no té la mateixa garantia, una garantia secundària, de 273 milions d'euros. També en aquest cas va estar liderada per BNP, però hi va intervenir el Banco Santander, Pearl, que era també un dels accionistes, i Bank of Scotland, Societè Generale i «la Caixa». La resta, 242 milions d'euros, van ser aportats pels accionistes de Samos, de la societat vehicular, eh? Bàsicament

estem parlant aquí de dos grans grups o tres grans grups de socis, el primer i més important, que és qui es va emportar la major part del capital va ser Pearl, que ja l'hem comentat abans, que també era accionista de Drago Real Estate Partners Limited, que després es van convertir en Fènix Life Insurance, Sun Capital, i el mateix Dragon Estate Partners. Entre aquestes tres van aportar el capital per poder fer aquesta compra.

L'estratègia d'aquesta operació era la de mantenir el portafolis (?) amb vendes puntuals, però sobretot era la de refinançar l'operació, no? Refinançar-la en el moment en què les condicions del mercat financer milloressin. Estem parlant del 2007. Es va produir un canvi de regulació fiscal, en la qual –jo crec que era el 2010 ja, o abans, el 2009– es limitava la ductilitat de la despesa financera, és a dir, només podies deduir-te el 30 per cent dels ingressos en concepte de despesa financera, cosa que feia absolutament inviable aquesta operació. Pensem que aquesta operació és una operació que tot i tenir 160 milions d'euros, o 140 milions d'euros d'ingressos en rendes, tenia una despesa financera molt alta. Així és com estava estructura, no? Si deixaves de poder-te deduir aquella despesa, automàticament tenies un nivell de despesa fiscal altíssima, no? Això va conduir a la reorganització de tota la societat, que va convertir-se –això ja va ser recentment, el 2014– en una SOCIMI, ara ja no es diu Samos, es diu Europroperties, i aquesta SOCIMI està ara per sortir a borsa, si és que no ha sortit, al MaB.

Actualment, doncs, de l'estructura, de la nova estructura, de l'Europroperties, hi ha dos accionistes principals, perquè part del refinançament també inclou una reestructuració de l'accionariat, un 15 per cent d'Europroperties és del Banc Santander, l'altre 85 per cent és d'una companyia que es diu Siloti (?), en la qual participen en un 25 per cent els accionistes anteriors, de l'estructura de Samos, els que els he dit, Sun Capital, Pearl, i en part, part dels accionistes de Dragon Estate Partners. Un altre 10 per cent el té també –de Siloti– Banco Santander, un 46 per cent el tenen els bancs que estaven donant el finançament *mezzanine*, els 200 i escaig milions, 273 milions que els he comentat abans, es converteixen, de préstec *mezzanine* a capital, i part del préstec sènior o del préstec hipotecari també passa a capital, amb la qual cosa, els bancs que estaven, el consorci de bancs que estava liderat per BNP donant aquest préstec, passen a tenir també el 15,28 per cent, del 85 per cent que té Siloti. Jo ja no figuro en cap d'aquestes participacions

des de l'any passat. L'altra operació que els volia comentar... *(Veü de fons.)* Des de l'any passat.

L'altra operació que els volia comentar, que també ha sortit bastant en premsa...

Fitxer 4

que és la de compra d'una sèrie d'immobles al grup Prisa. Ha sortit en premsa perquè hi ha una baralla entre El Mundo i El País, en la que a El Mundo li agradava dir que jo era «el casero de Prisa». Això és una operació que vam tancar, també, dins d'un procés competitiu, liderat, curiosament, també, per Richy Bellis, i consisteix en la compra de tres edificis. Això es va tancar el juliol del 2008. Tres edificis, tots propietat de Prisa.

Un és un que hi ha aquí al carrer Casp, que és on hi ha Ràdio Barcelona. Aquest és un edifici petitet, d'uns 5.000 metres. Molt complex, perquè de dins està molt partit i, al final, aquest requeria una sèrie de gestió..., però no la van..., al final el que van fer amb aquest edifici és: l'any 2013 el van vendre. El van vendre per 11 milions. I tenia un preu de compra, o una assignació de valor inicial de 16 milions d'euros. O sigui, que hi ha una pèrdua aquí de 5 milions d'euros.

Després, hi ha un altre edifici, que es va valorar originalment en 72 milions d'euros. Realment, és un edifici que és un conjunt de cinc edificis, amb un total de 45.000 metres quadrats. Són cinc edificis industrials, que és on hi ha la rotativa de El País. Això està a Miguel Yuste, als afores de Madrid. Aquest edifici segueix en portafolis, dins la cartera, està en venda, i probablement el comprador sigui algú que pretengui donar-li una volta a aquell edifici, a aquell solar, i quan acabi el contracte d'arrendament amb Prisa, fer un ús residencial, o semi-residencial de l'espai.

I el tercer edifici, que és el que realment donava valor al portafolis, que és el que a mi m'ha agradat més, i que considero una mica com el meu èxit dins de tota aquesta trajectòria, és un edifici ubicat a la Gran Vía de Madrid, al número 32 de la Gran Vía de Madrid. Un edifici que vam comprar per un valor inicial de 211 milions d'euros. Són 46.000 metres quadrats, en els quals..., a dalt hi havia, a les plantes de dalt és on hi ha la Cadena SER, encara hi és, amb tots els seus estudis de ràdio i oficines, i redacció. A les plantes del mig és on hi havia, a la planta primera..., a la planta sisena és on hi havia Grupo Prisa, és on hi havien les oficines centrals del

Grupo Prisa, on tenia el senyor Cebrián i demés directius les seves oficines. I les plantes de baix, planta baixa i planta soterrani 1, estaven dedicades a espais comercials. Hi havia –o hi ha– una botiga de Lefties, una botiga de Mango, una botiga de Sephora que després va passar a ser Esfera, Corte Inglés. Bé, després hi havia una geladeria i una agència de viatges. I finalment hi havia un H&M, un H&M de 4.200 metres, que realment, dit per ells, era la botiga que tenien ells més rendible de tot Europa. Facturaven prop de 40 milions d'euros l'any en vendes. Era una botiga molt rendible per a ells.

En aquest edifici..., allò maco d'aquest edifici és que vam haver de fer una gestió..., vam impulsar un canvi d'ús. Vam aprofitar que aquest edifici, que és un edifici de l'any 1924, tenia una llicència original d'aquell any per fer un espai comercial, que es deien Los Almacenes Madrid - París, de la planta menys 1 a la planta cinquena. De tota manera, aquella societat, que estava desenvolupant aquell centre comercial va fallir, i no va ser fins a l'any 1940 que l'edifici es va acabar, amb un altre plantejament, que era Almacenes..., la SEPU, el SEPU. SEPU va fer un local comercial a la planta primera, i després va posar oficinetes, a dalt, fins a la cinquena. Però mai va consolidar ningú, ni SEPU ni ningú va consolidar una llicència diferent a l'original. Nosaltres, aprofitant aquest angle, que mai s'havia consolidat una llicència d'oficines, vam aconseguir que l'Ajuntament de Madrid –i vam tenir reunions amb el senyor Ruiz Gallardón i amb la senyora Ana Botella, perquè, evidentment, és un edifici molt emblemàtic de Madrid–, vam aconseguir que ens admetessin la llicència original i poder fer comercial de la planta primera a la cinquena. Amb el qual vam guanyar 15.000 metres de comercial, que bé, que jo crec que és un gran èxit. Jo vaig estar negociant amb Primark, que és un grup irlandès de moda, per establir un contracte d'arrendament. Vam arribar a un acord. I realment, van fer l'obra, ja s'està fent ara l'obra, o s'ha fet, s'està acabant ara l'obra, i aquesta és una operació referent, molt maca, no?

En la resta d'actius, de nou, és un contracte..., s'establí un contracte d'arrendament amb Grupo Prisa, amb un període de quinze anys, més dues pròrrogues de cinc anys. Les rendibilitats variaven, en funció de l'actiu. Evidentment, Miguel Yuste tenia una rendibilitat molt més alta. Casp tenia una rendibilitat més justa. I Prisa és diferent. O sigui, no és una operació aquesta tant financera com la del Santander, és una operació molt més immobiliària. L'operació,

en total, si sumem els tres actius, era una operació de 300 milions d'euros, dels quals 220 van ser finançats per bancs. Bayern..., encapçalats pel Bayern, Banco Santander, Natixis i «la Caixa». No cal dir que tots aquests bancs, tant en aquesta operació com en l'anterior que he explicat, evidentment que cada vegada que entraven en una operació així feien els seus anàlisis, formularis de blanqueig de capitals, tot clar i transparent.

La resta, el capital pròpiament dit, són 100 milions d'euros, 106 milions d'euros, que van ser aportats pels socis de la societat, que aquesta societat es deia Longshore, SL, a parts iguals entre el Royal Bank of Scotland, en forma d'*equity*, de capital, i el fons Drago Real Estate Partners, en el qual també participava Royal Bank of Scotland. El novembre del 2011, Royal Bank of Scotland decideix sortir, i li trobem un inversor, que és el que he comentat abans, PSP, el fons de pensions de la policia muntada i de l'exèrcit canadenc, i aconseguim que RBS pugui sortir, pugui complir el seu objectiu, que és la desinversió de les seves operacions i d'Espanya, que bàsicament és quan ells van ser nacionalitzats, com a objectiu van tenir el fet de plegar veles i de desinvertir a Espanya abans del desembre del 2013. I això és tot pel que fa a l'operació de Lonshore.

Bé. Jo amb aquesta exposició el que pretenia era explicar una mica el que és Drago. I deixar clar que jo no gestiono ni he gestionat dins de tot això, no gestiono ni he gestionat mai diners de la meva família ni dels meus germans, ni dels meus pares, ni dels meus oncles ni cosins. Sempre he gestionat diners de fons institucionals. Mai he fet operacions rellevants, fora de la de Casp que he comentat, i de la qual vam sortir sense fer realment gestió. Mai he fet operacions a Catalunya. Mai he demanat intervenció del meu pare o del meu germà en temes de requalificacions, en temes de canvis d'usos, en temes de..., etcètera. O sigui, nosaltres aquí mai vam fer cap tema de llicències municipals, etcètera. I no cal dir que mai he treballat per a l'Administració pública. Bé, i una mica això espero que els serveixi de base. Si tenen cap pregunta... I si volen saber detalls sobre operacions, altres operacions, doncs estic obert al que m'hagin de preguntar.

El president

Gràcies, senyor Pujol Ferrusola. Doncs és el torn dels grups parlamentaris, perquè li adrecin les seves preguntes. I el primer torn és del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, en veu de l'il·lustre diputat Oriol Amorós. Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, bona tarda. Gràcies, president. Senyor Pujol, gràcies per comparèixer. També gràcies per les operacions que ens ha donat. Vostè comprendrà que, almenys jo, no sé la resta de portaveus, però no sóc especialista en l'àmbit financer, ni tampoc en l'àmbit immobiliari. Per tant, algunes coses que li preguntaré, ho faré per tenir un aclariment, i per aprendre'n, eh?, també, per aprendre'n, del que s'ha publicat sobre vostè, doncs com vostè sap, a nosaltres, els materials que tenim, doncs són allò que ens arriba que s'ha publicat, o allò que ens arriba, per exemple, de processos judicials dels quals no s'ha respectat el secret de sumari i s'han fet públiques coses. Si, per tant, estan en webs, doncs nosaltres les utilitzem.

I li preguntaré per una d'aquestes operacions, perquè tinc pocs minuts, però abans, li volia preguntar sobre dues coses que s'han publicat. Una és respecte a la gestió del seu patrimoni, diu que en les declaracions que va presentar a Hisenda, l'any 2012 vostè va tenir un increment del 200 per cent. És possible? *(Pausa.)* Del seu patrimoni?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Vol que li contesti?

Oriol Amorós i March

Sí.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Bàsicament, aquí... Jo crec que per entendre, l'evolució del meu patrimoni, el millor que pot fer és referir-se al document que l'Agència Tributària va preparar per al Jutjat número 31. Suposo que és el que deu tenir. En aquest document..., i és interessant, perquè és on s'explica l'evolució del patrimoni de cada un dels membres de la família. I, en concret, en el número 6 és on expliquen el meu, personalment. Estem parlant de que..., bé, aquí es fan, s'exposa com evoluciona la renda des de l'any 2009 al 2012. Concretament, per exemple, l'any 2009 jo faig una primera declaració de patrimoni..., una primera declaració de renda de 306.000 euros. I després, el 23 de juliol del 2010..., del 2014, després de la regularització dels meus diners a Andorra, del llegat del meu avi, de l'herència del meu avi, jo faig una altra regularització, una altra..., jo faig una altra declaració de renda, en la base

del 2009. Hem de tenir en compte que joestic..., s'obre el 2009 perquè estic en procés d'inspecció, i sobre l'últim any no prescrit, que és el 2009, és on he d'aplicar l'increment de renda, no? I passo a 1.055.000 euros. Bàsicament, l'increment són 750.000 euros, que són els que jo regularitzo el juliol del 2014. És un saldo..., és el saldo que equival al saldo màxim del 2009, que, com deia, és l'últim any no prescrit. I és això. Bàsicament és al que obliga la llei Montoro, no?

Jo ja fa molts anys, com saben, que tenia aquests fons. I els he de donar, seguint la llei Montoro, els he de donar com un increment de renda d'aquell any. I aquesta és la raó per la qual el 2009 hi ha aquest increment. Del 2010, passa una cosa similar, però ja no estem parlant de 750.000 euros, sinó que estem parlant de que la declaració original són 146..., perdoni, 225.000 euros, i hi ha un increment, per rendiments, precisament, de la part regularitzada, en la complementària que faig el juliol del 2014, fins a 238.000 euros. El 2011 passa una cosa similar, el que passa és que el 2011 ja entra en la declaració tributària especial, que és el famós 750 al qual jo m'acullo l'octubre del 2012. Això passa el 2011, i és una primera complementària que hi ha del 24 del 12 del 12, el desembre del 2012. I hi ha una segona complementària, que és la de juliol del 2014, en la qual també s'inclouen els rendiments d'aquests 750.000 durant aquell moment, no? A l'IRPF del 2012 li passa una cosa similar, en què hi ha una primera declaració a juliol del 2013, i una segona declaració a juliol del 2014, incloent de nou els rendiments d'Andorra. I el 2013 és pràcticament el mateix.

Si anem al tema de patrimoni, que entenc que és el que a vostè l'inquieta, tenim en el 2011 una primera declaració, també, de juliol del 2013, en què no s'inclou els 750. No s'inclou la regularització dels 750. I una segona declaració, sobre aquell mateix any, que es fa el juliol del 2014, en la qual sí s'hi inclou Andorra. I aquí hi ha l'increment que dèiem dels 750, no?

En el 2012, es passa de 8,8 milions, en la primera declaració, que ja sí que inclou els 750. I una segona declaració que es fa també, altre cop, el juliol del 2014, que inclou, a més a més, la regularització d'Andorra. I el 2013 és pràcticament el mateix. A la primera s'inclou els 750, i la segona inclou, a més a més dels 750, inclou Andorra. Sobre el que seria...

Oriol Amorós i March

Perdó, quan diu «750» es refereix a quan vostè s'acull a l'amnistia del 12?

Oleguer Pujol i Ferrusola

És la declaració tributària especial, sí.

Oriol Amorós i March

El 2012.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Octubre del 2012.

Oriol Amorós i March

I la del juliol 2014 és de 700, una cosa així.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Set cinquanta, una mica més de 750.

Oriol Amorós i March

Respecte a la declaració que fa vostè el 2012, que s'acull a l'«amnistia Montoro», per dir-ho com ha estat conegut, el seu germà Pere ens va explicar la setmana passada que és un tema que varen discutir a la família, que si els fons d'Andorra també els entraven aquí, però que varen decidir –o així ens ho va explicar ell la setmana passada, eh?–, que acollir-s'hi podia portar problemes, o podia acabar sent conegut, i per tant podia acabar, bé, tenint un impacte sobre la imatge pública dels membres de la família que es dediquen a la política, i que per això varen decidir de no acollir-s'hi. Però no va ser el seu cas. Vostè no va tenir en compte aquesta prevenció?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Absolutament. Jo no m'acullo a la 750 pel llegat del meu avi, precisament perquè vaig parlar-ne amb els meus germans, i ells van dir que no hi anirien.

Oriol Amorós i March

Bé.

Fitxer 5

...[per tant,] amb el llegat d'Andorra no s'hi acull però en l'altre sí. D'acord. També s'ha publicat recentment que vostè té una part de patrimoni, diu el titular periodístic, i vostè ha dit «s'han publicat moltes mentides», per tant, té vostè aquí l'oportunitat d'aclarir-ho, un patrimoni ocult al Carib d'almenys 4,6 milions, una part a la illa de Curaçao, entenc que aquesta és el que vostè declara el 2012, aquest patrimoni ocult és el que declara allà, que té en dos comptes bancaris a la illa de Curaçao que estan a nom de dues empreses que estan radicades a les Illes Verges i que això suma uns 2,8 milions, i després té també tres societats radicades a Nassau, Bahames, que posseeixen 1,8 milions, i aquests, en canvi, sembla que no són els declarats. És així això o no?

Oleguer Pujol Ferrusola

Que no són els declarats?

Oriol Amorós i March

Que vostè aquests no els ha declarat o no els ha donat a conèixer a hisenda o...

Oleguer Pujol Ferrusola

No, això que quedi clar, jo ho declarat tot, tant en els 750 com en la declaració posterior del juliol ho he declarat tot. Jo entenc que aquests són números o són informacions que es treuen de la meva declaració de béns a l'exterior, que és el famós 720, és un informe que entenc que parla que jo tinc un patrimoni de 89 milions d'euros, entenc que es refereix a això, en diferents societats, en diferents estructures de les que no menciona si jo sóc o no sóc o en quin grau sóc accionista, en aquest article.

En realitat aquí el que passa és que a l'abril del 2013 és quan jo faig el model 720, eh?, que és el model que després en base a la Llei Montoro s'obliga a omplir o s'obliga a complimentar després de l'amnistia fiscal, els 750. És un model que l'abril del 2013 jo presento assessorat pels experts de Gómez-Acebo&Pombo, que en aquell moment són els advocats de Drago Capital, són exinspectors d'hisenda i responsables d'hisenda, per tant, el seu assessorament és correcte p hauria de ser correcte, i el que diu l'imprès, aquests 720, és que jo era accionista d'una sèrie de societats i que també era administrador de gran part d'aquestes societats. Faci's el

càrrec que dins de la meva feina era ser administrador i ser el responsable i el representant dels inversors en moltes d'aquetes estructures, en concret, parla d'una operació d'una societat, que és la Drago Real Estate Partners[#], de la qual jo tenia el 6,23 per cent, però que a la vegada n'era l'administrador, i aquesta societat tenia un valor en llibres de 80 milions d'euros. El que fa el 720 és consolidar tot el valor però en cap cas diu que aquest valor sigui meu, jo tinc un 6,23 per cent dels 80 milions, no tinc els 80 milions. Després la resta de societats són les que sumen fins a 89 milions, però jo li parlo del referent més escandalós, no? Hisenda i qualsevol persona que conegui més o menys el tema coneix aquesta realitat i sap que jo no tinc això, i sap que jo no sóc el titular, personalment directe, de cap d'aquestes societats, de cap d'aquests comptes, no?

Jo crec que el més important, si volem saber el que realment tinc i el que realment declaro és acollir-se a això, al que li deia abans, a aquest document que va presentar hisenda [#] a 31, i a unes declaracions de patrimoni que bàsicament estan resumides en aquestes taules, no?

Oriol Amorós i March

Bé, jo li dic que el seu patrimoni no és interès d'aquest diputat, el que sí és d'interès d'aquest diputat i d'aquesta comissió és lluitar contra l'evasió fiscal, contra el blanqueig de capitals i, per tant, aquest és l'objecte de discussió i, per tant, abans li faré dues preguntes més, però després volia entrar en l'operativa que l'acusa a vostè, doncs, l'informe policial i el fiscal respecte a com es blanqueja capital, perquè vostè ens digui si això ha estat realment així o no, que aquest sí és l'objecte d'interès d'aquesta comissió.

Abans per tant, una pregunta respecte això que m'acaba d'explicar. Quan s'ha informat que vostè participava d'unes societats a les illes Verges, a Bahames, a la illa de Mann, a la illa de Jersey...

Oleguer Pujol Ferrusola

No, no totes, eh?

Oriol Amorós i March

No en totes, a Curaçao, en algunes... Vostè diu: «Aquestes informacions[#] que han sortit, no és propietària de tots, sinó que és partícip d'algunes d'aquestes

societats però no de totes» Ho he entès bé? (*Pausa.*) Una qüestió sobre el llegat, que abans l'hem tocat i tornem-hi un momentet. L'origen és el 92, que vostès reben aquesta quantitat, quina quantitat reben el 92? Com van rebent la quantitat, al voltant de 60 milions que els diuen que tenen potencialment, segons ens van explicar els seus germans, l'any 92 i que els van rebent fins al 2000? Els van rebent en format metàl·lic? Qui fa aquests ingressos metàl·lics? Quins moviments tenen vostès des del 92?

Oleguer Pujol Ferrusola

Si vol em remunto dos anys abans, que és quan jo realment sóc coneixedor d'aquest llegat, és en el moment en què jo faig la majoria d'edat i és el moment en què el meu germà Jordi em comunica l'existència d'aquest llegat i l'operativa que seguirà des d'aquest moment, no? Hem de tenir en compte que en aquell moment la situació política és radicalment diferent a la que hi havia l'any 80 quan mor el meu avi i que, diguem, el sentit original del llegat pràcticament ja no l'aplica[#]. El sentit original, com vostè sap i com vostès han pogut llegir en el comunicat i les subsegüents declaracions del meu pare i dels meus germans és la protecció dels néts i de la jove, o de la meva mare, davant d'una situació política i familiar molt inestable.

Anant a l'any 92 és quan jo obro un compte a la Banc Reig, a Andbank, i tinc un saldo expectant que, realment, no és un saldo en aquell moment sinó que va entrant al llarg dels anys 90 de 62 milions de pessetes que jo tinc, 60/62 milions de pessetes. El saldo s'anava consolidant a mida que s'anaven fent els ingressos, que eren en metàl·lic i eren ingressos que bàsicament es produïen en el moment en què vencien les diferents inversions financeres quan estaven dipositats aquests fons. Això ho gestionava el meu germà Jordi.

Jo, realment, en aquell moment la relació que tenia o que he tingut, no només en aquell moment sinó fins fa quatre dies amb aquest compte és una relació basada amb la confiança absoluta en el meu germà i en els gestors i que això era un secret, o sigui, que és una cosa que teníem entre nosaltres i que no se sabia. Per tant, realment, és important dir que jo mai he tingut cap documentació d'això, no hi ha extractes ni detalls de rendibilitat sobre aquest compte, no? Jo realment a Andorra hi pujava com a màxim un cop a l'any, hi havia inclús anys, bastants anys que no hi pujava perquè no és una cosa que jo estigués seguit de prop, no?

Aquesta era l'operativa. Sí hi ha un any, l'any 2010, no sé si li han comentat els meus germans perquè tampoc he vist les declaracions, però l'Andbank ens convidava a marxar del banc i jo passo el meu compte a la BBA.

Oriol Amorós i March

Sent vostè un expert, com ens ha demostrat avui, en el negoci financer fa molt estrany que tingui una quantitat important de recursos a Andorra i no digui «vaig a gestionar-los d'aquesta o d'aquella altra manera», vostè. Això si li ho digués un enginyer agrònom, per exemple, ens ho podem creure, no?, però vostè amb l'expert que ens demostra ser en aquest negoci fa com molt estrany, no?

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, pot vostè interpretar-ho així. Ha d'entendre la raó per la qual hi havia aquest llegat i el sentit que tenia. En cap cas jo era un fons en què pensés guanyar diners, ni especular, era una reserva, era un per si de cas i en cap cas jo m'he dedicat a gestionar aquests diners. Aquesta és la realitat, ja tenia prou feina amb totes les altres coses.[#]

Oriol Amorós i March

Però, en canvi, els diferents germans han tingut resultats diferents, per tant, sí que alguna gestió diferenciada hi ha hagut, no?

Oleguer Pujol Ferrusola

És probable, és probable que cadascú hagi fet la seva, jo no sé el que han fet ells, sí sé el que jo he fet, que era invertir en un perfil molt –molt– conservador, molt patrimonialista, podem parlar que jo estava obtenint una rendibilitat, els anys 90, eh?, de 4/5 per cent, potser al principi era més perquè els tipus eren més alts, però era una rendibilitat, estem parlant d'una rendibilitat neta, òbviament, perquè és Andorra, força conservadora, tenint en compte el que era l'evolució de la renda variable en aquell moment i com funcionaven els mercats és bastant...

Oriol Amorós i March

Tots els germans van tenir la mateixa quantitat el 92?

Oleguer Pujol Ferrusola

Originàriament jo entnc que sí.

Oriol Amorós i March

I per què el seu germà Oriol ens diu que ell no ha tingut mai res?

Oleguer Pujol Ferrusola

Jo això no li sé dir.

Oriol Amorós i March

Sent una família i unes persones que al llarg de la seva trajectòria han tingut tan interès en la política i en la cosa col·lectiva, diguéssim, mai va haver-hi un debat de caràcter ètic sobre el fet d'estar defraudant?

Oleguer Pujol Ferrusola

El debat hi és sempre, evidentment, i la dinàmica és si havíem o no havíem de regularitzar, no hi ha una conversa però sí que hi ha una inquietud, no? La veritat és que mai es van declarar els diners, probablement el meu pare ho hagués hagut de fer originalment era renunciar a aquell llegat en nom dels fills, que en aquell moment, pràcticament tots, a excepció del Jordi, érem menors d'edat, i el que hagués hagut de fer probablement era renunciar, però allà tenia el dubte o la dialèctica d'haver de complir o d'haver de respectar el llegat del seu pare o l'última voluntat del seu pare. Probablement –probablement– hagués hagut de fer això. Un cop acceptada la voluntat del seu pare era impossible o molt difícil regularitzar-ho.

Oriol Amorós i March

Per tant, l'error vostè el remuntaria a l'any 80?

Oleguer Pujol Ferrusola

Sí, probablement sí.

Oriol Amorós i March

President, potser m'excediré una mica, però hi ha una sèrie de preguntes que m'agradaria fer-li perquè fan relació a l'operativa del blanqueig. És a dir, vostè segur que ha llegit l'informe de la policia i del fiscal en el cas que té obert el Jutjat número 1 de l'Audiència, a Madrid, i diu que l'operació que vostè fa en totes les operacions, en set de les operacions immobiliàries que fa, i li ensenyarà només en una que és la més important i la que vostè dedica més temps, que és la del Santander, són moviments que s'assemblen molt a l'operativa definida pel

blanqueig de capital, no?, i jo li preguntaré, aquests passos que ells diuen «això es fa igual quan es vol blanquejar capital, no?, perquè vostè m'ho pugui contradir si ho creu així, perquè suposo que no ho reconeixerà, per tant, suposo que ho voldrà contradir, el primer diu «és que hi ha una creació d'un entramat d'empreses per els mateixes persones, amb els mateixos representants, empreses amb seu a Espanya, o a l'Estat espanyol, i amb participació en diferents societats els interessos de les quals estan enfrontades. Per exemple, la senyora Cristina Calvo, en diferents passos, que treballa per vostè, entenc, dintre de la societat...

Oleguer Pujol Ferrusola

No, ella és advocada d'Ashurst[#]...

Oriol Amorós i March

...treballa amb vostè...

Oleguer Pujol Ferrusola

Treballa per l'inversor, és la representant de l'inversor, és l'inversor qui decideix que aquesta senyora sigui ...

Oriol Amorós i March

Ah!, doncs, aquesta senyora que treballa amb vostè però representant l'inversor, en diferents operacions actua com apoderada de Samos, en d'altres, com apoderada de Cuius, és a dir, de la societat que tenen per operar aquí i de la societat amb seu a Holanda que finança la societat que tenen aquí, és més, a vegades actua amb la societat prestatària, la que dona el préstec, i amb la societat que rep el préstec. No li sembla contradictori això, en tot cas?

Oleguer Pujol Ferrusola

Entenc que vostè s'està referint a l'informe de Fiscalia i que és la que origina... A veurem tot això són operacions totalment estàndards, ells poden dir que són operacions típiques de blanqueig de capitals, la realitat és que quan els inversors entren en l'operació a Espanya entren d'aquesta manera. El fet que siguin les mateixes persones i les mateixes estructures, francament, ho confirma. Nosaltres el que eren, aquí eren gestors pels fons institucionals internacionals i, òbviament, dins d'aquesta feina, dins d'aquesta feina de gestionar el que fèiem era administrar aquestes societats tant l'espanyola com en el cas de la senyora Cristina Calvo, que

és la responsable de Ashurst, el bufet d'advocats que treballava per als inversors, també en l'estructura holandesa. Això és totalment estàndard i totalment legal, aquí no hi ha blanqueig de capitals, els fons entren de l'estranger de la manera...

Oriol Amorós i March

La hipòtesi no és d'aquest diputat, que no hi entén d'aquesta matèria...

Oleguer Pujol Ferrusola

Els fons entren de l'estranger de la manera que els inversors decideixen que entri.

Oriol Amorós i March

...és del fiscal, la hipòtesi és del fiscal anticorrupció i fa referència a un manual del Sepblac, que és l'organisme especialitzat contra el blanqueig de capitals, i fa referència exactament a aquest manual, no? Diu: «Escolti, vostès s'han creat societats ad hoc, un altre element de sospita, segons el fiscal, és que han creat societats ad hoc amb empreses espanyoles adquirides sempre amb societats matrius a l'estranger i l'empresa finançadora, que també té una pota aquí, i té una matriu a l'estranger. Aquestes, les empreses matrius a l'estranger, a vegades són propietàries d'altres empreses que operen en paradisos fiscals.»

Oleguer Pujol Ferrusola

Vostè s'està referint a l'informe que emet el senyor Grinda[#], el dia 21 d'octubre, en què presenta una denúncia, una denúncia per part de la Fiscalia, on s'obre una causa general contra Drago i on no només se'm denuncia a mi sinó que es denuncia el meu soci, el Luis Iglesias, les nostres dones, les empreses de Drago, els assessors de Drago, els responsables tècnics de Drago, alguns dels inversors de Drago, és una causa general. Aquest senyor va fer un informe amb causa general i el resultat d'això, bé, va ser el registre, el registre que em van fer a casa meva, que per mi va ser totalment innecessari i totalment fora de lloc, però que si vol després en parlem. Però això és una causa general que no té cap fonament, aquest senyor abans d'emetre la seva denúncia va tenir accés a l'informe de Deloitte que li he explicat, o sigui, sap perfectament d'on vénen tots els fons, o sigui, no pot parlar de blanqueig de capitals, és impossible, allà es demostra d'on ve fins l'últim euro...

Fitxer 6

realment l'informe de Deloitte és del 16 d'octubre i aquest senyor –i inclús la UDEF–, conscient de com és l'informe de..., inclús així, dient que són les mateixes persones i són les mateixes estructures, només aquests arguments diuen que hi ha blanqueig de capitals –diuen que hi ha blanqueig de capitals. És... Jo no n'he vist més.

Oriol Amorós i March

Aquest és el primer dels arguments. Espera, que n'hi han sis més, eh? I el que m'agradaria és que, a banda de desqualificar la font..., que ho entenc, eh?, que la UDEF en alguns àmbits, doncs, s'ha desqualificat sola. Però, clar, vostè admet com a prova contra el fiscal un informe de Deloitte, que té molt prestigi l'empresa però és un informe que encarrega vostè.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no.

Oriol Amorós i March

Bé, l'encarrega la seva societat, eh? Però vull dir que vostè, contra una prova del fiscal...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo ja no hi era, a Drago, eh?

Oriol Amorós i March

...hi posa un informe..., que, per cert, si el facilites a la comissió, doncs, també l'analitzaríem, eh? Però aquesta forma d'operar dificulta, diu el fiscal, establir l'origen dels capitals, dificulta la identificació dels veritables propietaris i permet establir contractes privats a l'estranger que són desconeguts pels registres mercantils i pels notaris de l'Estat espanyol. Això és així. Si vostès operen d'aquesta manera hi ha una part que queda més opaca.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Nosaltres operem així perquè és com operen els inversors. No és una decisió nostra, és una decisió dels inversors. És així com operen i així és com entren en

inversions immobiliàries. Això és la dinàmica habitual i per altra banda totalment legal, transparent i fiscalment..., no en dubti, és així.

Oriol Amorós i March

Home, transparent no ho és perquè...

Oleguer Pujol i Ferrusola

És tan transparent...

Oriol Amorós i March

...vostè opera amb una que és propietat d'una altra, no?, amb seu a Holanda, que és Cuius, que té aportacions del Regne Unit, d'Holanda, que són països que no són paradisos fiscals però que tenen una connexió molt gran..., són centres financers amb una relació molt habitual amb paradisos fiscals. Però aquesta societat té aportacions de les Illes Verges, de l'Illa de Man. Jo suposo que si estan en aquestes societats no és per la seva cultura immobiliària, imagino que deu ser pels estalvis financers que vostès tenen i per l'opacitat que això els dona.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, absolutament no. En cap cas els fons són opacs. Els fons, per molt que vinguin d'Holanda, el beneficiari últim és conegut per tothom. I, si no, no podríem entrar en finançament amb bancs espanyols. Cap banc espanyol ens donaria un crèdit si no sabés d'on vénen els diners.

Oriol Amorós i March

Sàpiga que per a aquest diputat ni els bancs espanyols ni l'Ibex 35 , que l'any passat van doblar inversions en paradisos fiscals, són referents ni de transparència ni de voluntat de compliment amb el fisc.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Bé, si vostè dubta del Banc d'Espanya és el seu tema, però el que sí que li dic és que el Banc d'Espanya quan hi ha una inversió de la mira amb lupa. Però és que no només el banc d'Espanya, sinó tots els bancs espanyols, quan t'han de finançar han de complir unes condicions de blanqueig de capitals i de conèixer el teu client, que en aquests casos es compleix i són molt estrictes. I aquí no hi ha opacitat que valgui.

Oriol Amorós i March

Hi ha un altre índex de blanqueig, segons del fiscal, que a aquest diputat li ha semblat bastant versemblant –desmenteixi'l, si us plau–, i és que el finançament dels capitals és molt elevat i la garantia d'aquests finançaments no sembla correspondre. És a dir, vostès fan una operació molt gran, no?, de 800 més 800, 1.600, més la part d'IVA, gairebé de 2.000 milions, i les garanties que posen són: els drets de penyora sobre l'arrendament, que són 100 milions l'any; els drets de devolució de l'IVA, que són al voltant de 300; els drets del préstec participatiu, que són al voltant de 210 –segons el fiscal, eh?–, i els drets sobre les accions de Samos, que no van més enllà de 31 milions, no? Per tant, sembla que el que vostès garanteixen, que ofereixen com a garantia és inferior. Diu el fiscal: «Això és un índex de blanqueig», perquè és molt probable –òbviament ni el Santander ni cap d'aquestes institucions fan una operació que no estigui garantida– que la garantia real estigui en un lloc que està opac.»

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això és absurd.

Oriol Amorós i March

Doncs, és una hipòtesi del fiscal.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí. No, no, si ho sé. Si jo abans que vostè l'he llegit aquest informe del fiscal, absolutament, però no té cap consistència. Les garanties són suficients i, si no, que vagin a preguntar-li a la gent de BNP, de «la Caixa», a veure si ells creuen que hi ha una garantia en un paradís fiscal. És un absurd –és un absurd–, i a més a més tenint en compte qui són els accionistes. No té cap sentit. Les garanties són suficients. Una altra cosa és el senyor Grinda vulgui considerar, vulgui posar sobre el paper que no hi ha suficients garanties.

Oriol Amorós i March

Si és tan absurd tot el que diu el fiscal, per què no declara quan té l'oportunitat de fer-ho?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Que no declari..., com vol dir?

Oriol Amorós i March

Per què no va declarar a l'octubre, quan van fer l'escorcoll?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Ah, a veure, això és un altre tema. No, no, jo declararé quan em citin a declarar, que, per cert, ja fa cinc mesos que m'haurien hagut de citar i no m'han citat. Jo quan em citin a declarar declararé, i tant.

El president

Senyor Amorós, vuit minuts. Pot fer les preguntes...

Oriol Amorós i March

President, però com que aquesta comissió té l'objecte d'estudi sobre el tema «blanqueig», avui tenim un oportunitat especial...

El president

No, no, si no li estic...

Oriol Amorós i March

...amb un especialista financer, diguéssim –no dic res més que això. I acabo amb tres preguntes molt breus sobre l'operativa habitual...

El president

No, si estava dient que les fes totes juntes en un minut. Si jo no tinc...

Oriol Amorós i March

Doncs, les faig totes...

El president

Comparteixo el criteri, però tenim una...

Oriol Amorós i March

Les faig totes juntes president. Però poques vegades tenim l'oportunitat de parlar amb un especialista financer com avui.

Les altres tres hipòtesis que li fa el fiscal per dir «això és un indicati clar de blanqueig»..., i a més a més compleix el que diu el catàleg del Sepblac, que és

l'organisme especialista contra el blanqueig. Diu: «Vostès fan ús del notari per rebre quantitat de diners...»

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí.

Oriol Amorós i March

I, per tant, arriben d'uns comptes dels quals no hi ha... Vull dir, s'insisteix en el pagament per compte intermedi i del qual no hi ha justificació documental d'on ve.

Hi han algunes operacions de cessió de crèdit que són anòmales i contràries a mercat. És a dir, de les diferents cascades de finançament que fan algunes cessions, hi ha cessió d'un crèdit que s'ha adquirit en un moment, set dies després es cedeix i es perd en aquesta cessió, hi han societats que hi perden i per tant, diu ell: «Això és contrari a mercat.»

I després hi ha una cosa molt estranya, que és que vostès fan una ampliació de capital de Samos amb un..., on és més important la prima d'assumpció de les participacions que no pas el mateix capital. I vostès fan ampliacions de capital en què l'acció val un euro, però hi ha una prima per l'assumpció de la participació social de noranta-nou. És a dir, que al registre mercantil queda anotat l'1 per cent de l'increment real del capital propi d'aquesta societat. Per què aquesta voluntat, permeti'm que li ho digui així, aparentment d'opacitat?

Oleguer Pujol i Ferrusola

A veure, li ho repeteixo, eh? Tot això són operacions estàndards i clàssiques. Llavors, si el fiscal ha dit el que ha dit, deu tenir els seus motius.

Sobre el tema del notari, això és una operativa molt habitual. És veritat que a Espanya no es produeix tant, però que el notari consolidi el preu de venda en un compte seu és molt habitual. I això no implica que els diners no siguin traçables i que el pagament no sigui efectiu, etcètera. O sigui, és una operativa com qualsevol altra.

En el tema de les cessions de crèdit, de nou, són operatives dins de l'estructura totalment habituals.

I en el tema de la prima d'emissió, sí, és veritat que aquí es fa perquè hi hagi una reducció de l'impost d'ampliació de capitals, però és un tema anecdòtic en tota aquesta situació.

Oriol Amorós i March

Reconeix en aquest cas una elusió fiscal.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, però la produeix l'inversor i la produeix l'assessor de l'inversor, que és Actions.

Oriol Amorós i March

Reconeix una elusió fiscal.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Però totalment legal, eh?

Oriol Amorós i March

Elusió, he dit.

El president

Sí, l'elusió és legal, mal que pesi –mal que ens pesi–, però...

Amorós, ho donem per finalitzat? (*Pausa.*) Gràcies. Gràcies a tots dos. És el torn del Grup Parlamentari Socialista, en veu de l'il·lustre diputat Jordi Terrades. Té la paraula.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Pujol. Des del 25 de juliol de l'any passat, i a mesura que han anat passant els dies, jo crec que estem assistint a una interminable seqüència de notícies, d'esdeveniments, de declaracions judicials, de compareixences parlamentàries, on molts compareixents no saben, no recorden, també ens sorprenen amb una allau de dades. Jo crec que estem assistint a un guió que ni el mateix Benet i Jornet podria millorar en algun dels serials de TV3, no? Hem passat del «Freedom for Catalonia» a una llista extensa de societats en les quals vostès hi té a veure com a accionista o com a administrador, domiciliades a Madrid, a la resta de l'Estat espanyol, en altres països europeus, en paradisos fiscals, fins i tot una de les societats de referència, que és Drago, doncs, amb un

soci privilegiat, diguem-ne, que també és dels sectors conservadors en aquest cas espanyols.

Abans li preguntava el senyor Amorós..., jo també li ho pregunto; després preguntaré per alguna de les operacions que s'han produït. Però jo li vull preguntar per l'herència, pel llegat, per la deixa. Vostè té un currículum, com a expert financer, impressionant, no? Vostè li va preguntar o li ha preguntat no només al seu germà, que va ser la primera persona que va gestionar aquesta herència, sinó al seu pare d'on provenien els diners de la suposada herència de l'avi Florenci Pujol?

Oleguer Pujol i Ferrusola

A mi em van comunicar, com he dit abans, l'any 90 que hi havia aquest llegat i em van comunicar d'on venia, que és exactament el que ja li han dit en les compareixences anteriors, el que el meu pare ja li ha dit en la compareixença inicial que va fer, la que va fer aquí, en aquesta comissió, i el que va explicar en el seu comunicat. Crec que això està més que respost.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, m'està explicant que durant aquests trenta anys o els darrers vint anys, en els quals vostè arriba a la majoria d'edat, no li ha interessat saber que tenia uns recursos importants, sembla, a Andorra. A vostè no li ha interessa saber..., o sigui s'interessa molt per la resta de diners en totes aquestes operacions que ens ha explicat, i aquells que li pertanyien a vostè no s'interessava d'on podrien provenir? Puc entendre determinades persones, però a una persona que tot el dia està parlant de diners amunt i avall, fent operacions, em resulta sorprenent que no hi hagi hagut aquest tipus d'interès.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no li he dit que no hi hagués aquest tipus d'interès. Jo només li he dit que ja a mi em van explicar d'on venien els diners, que és el mateix que hi han explicat a vostè en les compareixences anteriors. No li diré res més.

Jordi Terrades i Santacreu

No, és que no ens ho han explicat d'on venien. Ho hem demanat reiteradament per saber... És a dir, aquesta traçabilitat que vostè ens explica en la resta d'operacions,

en aquest cas no hi ha manera d'obrir la caixa, no? Sembla que estigui a clau i forrellat i que no hi hagi una explicació lògica d'aquests recursos. De fet, nou mesos han passat des que el seu pare va explicar el que va explicar i el que sembla que el seu germà explicarà el dia 26 de març, segons va manifestar ell aquí. Però de rastre, de traçabilitat, no hi ha hagut manera. Vostès s'han posat d'acord, tots els germans i la família per no explicar d'on provenien aquests diners? Hi ha un minut zero?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això..., em sap greu dir-li-ho, però no sé què vol que li digui. Això ja està explicat. La li ho vam explicar.

Jordi Terrades i Santacreu

Bé, doncs, no està explicat, no? Vostè havia retirat fons amb anterioritat, d'aquest compte que tenia de la deixa de l'avi i que estava dipositada a Andorra?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo, com li he dit abans al senyor Amorós, he disposat molt poc... He pujat molt poc o pràcticament..., bé, molt poc a Andorra durant aquests últims anys. I n'he disposat molt poc. O sigui, jo podia haver disposat d'entre sis i deu mil euros l'any. Poc pel que és el llegat. L'objectiu del llegat no era disposar-ne ni viure'n, sinó que era tenir una reserva. I això és el que jo vaig fer. A vostè potser li deu estranyar que jo no hi estigués a sobre o no m'hi inquietés més. Més enllà que jo ja tenia altra feina, el propòsit del llegat és el que era, no? I, ja li ho dic, la gestió d'aquell llegat es basava en la confiança i es basava en el concepte de secret, no? No hi havia documentació, no hi havia extractes, no hi havia anàlisis de rendibilitat. Eren operacions..., i en el meu cas i crec que la majoria dels meus germans o tots els meus germans hem fet inversions molt conservadores perquè no teníem propòsit de guanyar-nos la vida amb això. No sé si contesto a la seva pregunta.

Jordi Terrades i Santacreu

No, li he de confessar que em sorprèn, eh?, aquesta actitud de tota la família respecte a aquell llegat. Perquè, clar, jo ja entenc, no?, que el seu pare tingués, allò, un xoc fort quan el van imputar pel cas Banca Catalana. De fet, a tots vostès els expliquen l'any 90 que disposen d'aquests recursos a l'exterior i era tot molt

recent, no?, molt calent encara. No hi va haver ningú a la família que preguntés si aquests fons provenien en algun cas o en una part de Banca Catalana? Ningú de la família, allò, es va interessar per aquest tema?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no ho vaig preguntar. Ha de ser conscient de l'edat que...

Fitxer 7

...jo tenia, que va passar allò de Banca Catalana..., allò per mi..., o sigui, això no era una pregunta que jo em vaig plantejar, absolutament, no?

Jordi Terrades i Santacreu

I ara no ho ha preguntat?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No. No en tinc cap dubte.

Jordi Terrades i Santacreu

Si vostè es pot explicar la traçabilitat de tots els recursos d'aquestes estructures societàries en què vostè ha participat, pels qual està imputat per blanqueig de capital i frau fiscal, i avui ens acaba de dir que és absolutament explicable la procedència i l'origen dels diners, vostè creu que per seguir la traçabilitat dels fons de la deixa seria convenient que la família decidís aixecar el secret bancari perquè tot el país, que s'està preguntant d'on provenen aquests fons, ho poguessin saber amb llums i taquígrafs, donada la seva experiència financera?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Senyor Terrades, jo ja li ho he dit. Jo sí que tinc molta experiència en el que és la meva feina i en el seguiment de les operacions de la meva feina, com li he explicat al senyor Amorós i crec que ha quedat clar. El tema del llegat també l'hem explicat. És un llegat que ve de l'any..., anterior a l'any 80; que és una deixa que fa el meu avi, a la qual el meu pare, com vostè sap, renuncia, i que la gestiona una sèrie de gent, i que a partir de l'any 90, o l'any 92 comença a gestionar el meu germà Jordi.

Això és tot el que li puc dir; que em sembla que és el que ja li han dit tant el meu pare com els meus germans.

Jordi Terrades i Santacreu

Bé, no seguiré per aquí, perquè, si no, em quedaré sense atendre les darreres preguntes que li vull formular.

El fiscal –vostè mateix en parlava ara– explicava que té dificultats a seguir l'origen dels diners en algunes de les operacions que s'han fet a través de les societats de què vostè forma part. Vostès tenien algun mecanisme per assegurar-se que la procedència dels diners d'aquests inversors o gestors de fons institucionals fossin i vinguessin d'origens legítims?, que no es fessin servir per blanquejar diners en l'Estat espanyol o a Portugal, que és on vostès estaven operant?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Evidentment, nosaltres, com qualsevol entitat financera, com els bancs que ens finançaven, nosaltres fem un formulari que omplim dels requeriments de blanqueig de capitals. I hem de conèixer el nostre client i hem de saber d'on vénen els fons. Com li he dit abans, i gràcies a l'informe de Deloitte, hem pogut demostrar que l'origen dels diners, l'origen dels fons vénen d'institucions internacionals de reconegut prestigi, i no hi ha cap diner de què no sapiguem quin és l'origen. Això...

Jordi Terrades i Santacreu

Com que m'indiquen que m'he passat ja una mica del temps, li volia formular una darrera pregunta. Vostè ens ha explicat que mai ha fet operacions a Catalunya. Jo li vull preguntar per una opció de compra d'unes accions de Labco, que segons sembla vostè va subscriure, per valor de dotze mil euros. Vostè segueix tenint la propietat d'aquestes accions? Les ha venut? No?...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo mai he tingut accions de Labco.

Jordi Terrades i Santacreu

...Ha exercit l'opció de compra?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No he tingut mai accions de Labco.

Jordi Terrades i Santacreu

El seu germà Pere, la setmana passada, va fer referència a aquesta operació.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no les he tingut.

Jordi Terrades i Santacreu

O sigui, vostè ens diu aquí que vostè no n'ha tingut.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No tinc accions ni he tingut accions de Labco.

Jordi Terrades i Santacreu

En tot cas, la setmana passada es van dir coses diferents en aquesta comissió. Intentarem seguir el rastre d'aquestes 45.547 accions –si s'han venut, si no s'han venut–, perquè tot sovint els camins de la família Sumarroca i la família Pujol es troben, no?, i en aquest cas sembla que també s'han trobat.

El president

Gràcies, senyor Terrades; gràcies, senyor Pujol. És el torn del Grup Parlamentari Popular, en veu de l'il·lustre diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Senyor Oleguer Pujol Ferrusola, en primer lloc li volia fer unes quantes preguntes –espero que no siguin redundants amb les que han fet els companys– amb relació a la deixa.

I la primera, situant-nos en l'any 92, que és quan entenc que vostè es fa càrrec de la part dels 62 milions expectants a través de la Banca Reig, com ha explicat vostè, per tant de la part que li correspon, diguem-ne, a vostè de la deixa de l'avi.

Vostè recorda si això era un repartiment que feien entre set o entre vuit persones? És a dir, entre set germans i la mare o entre sis germans i la mare? *(Veus de fons.)*

Si era un repartiment entre set o entre vuit persones

Oleguer Pujol i Ferrusola

Un repartiment que es fa entre els germans i mare.

Santi Rodríguez i Serra

Entre tots els germans, entenc –tots.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

Tots els germans.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí. De tota manera, això potser li ho hauria de preguntar a qui feia el repartiment, perquè jo no sóc..., no ho sé.

Santi Rodríguez i Serra

Home, però alguna cosa li deurien explicar, no?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No. Això ho hauria de preguntar a qui fa el repartiment. Però entenc que són els germans i la mare.

Santi Rodríguez i Serra

Molt bé. Vostè, a partir del 92, es fa càrrec de les decisions d'inversió d'aquests diners, de la seva part.

Oleguer Pujol i Ferrusola

En realitat, sí.

Santi Rodríguez i Serra

Amb...?

Oleguer Pujol i Ferrusola

En realitat, sí. Tot i que ja he dit que això ho deixava molt en mans del banc i jo generalment no hi estava a sobre...

Santi Rodríguez i Serra

Ho deixa en mà dels bancs, però d'alguna manera les decisions... Vostè és qui li diu a l'entitat si ha de ser un risc alt, risc baix, moderat...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

I, per tant, se'n desentén, però dóna instruccions respecte de com gestionar tots aquests recursos.

El desembre del 2010 es va publicar que vostè havia fet un moviment –el 30 de desembre concretament– de 828.213 dòlars d'Andbank a la Banca Privada d'Andorra. És correcta, aquesta dada?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això és el que va sortir publicat a *El Mundo*...

Santi Rodríguez i Serra

Sí.

Oleguer Pujol i Ferrusola

...que és producte de la filtració i quan es va revelar el secret bancari. I aquest és..., i és correcte, perquè és la transferència que vaig fer en el moment que l'Andbank em va convidar a marxar del banc i vaig haver d'obrir un compte a la BPA...

Santi Rodríguez i Serra

Per tant, és una...

Oleguer Pujol i Ferrusola

...tal com li he explicat al senyor Amorós.

Santi Rodríguez i Serra

És una transferència a distància, no és que vostè anés allà i tragués els diners i els posés.

Oleguer Pujol i Ferrusola

És una transferència.

Santi Rodríguez i Serra

In situ o a distància?, ordenada a distància.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Devia ser allà, probablement. Però, en qualsevol cas, és una transferència.

Santi Rodríguez i Serra

Home, jo si vaig a Andorra i trec 800.000 dòlars d'un banc i els porto a un altre me'n recordo.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, no, una transferència –una transferència.

Santi Rodríguez i Serra

Si vaig a Andorra i ordeno una transferència de 800.000 dòlars me'n recordaria.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, no, jo sí que me'n recordo. Però, en qualsevol cas, és una transferència, no és que els tregui...

Santi Rodríguez i Serra

D'acord.

Oleguer Pujol i Ferrusola

...i els torni a ingressar.

Santi Rodríguez i Serra

Va fer altres transferències, també, en aquells dies, o era aquesta la quantitat total que tenia vostè en aquell compte?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Era la quantitat total.

Santi Rodríguez i Serra

Era la quantitat total.

Molt bé. I després, aquesta quantitat de la Banca Privada d'Andorra, aquests 828.000 dòlars es transformen en els 750.000 i escaig euros que vostè regularitza al juliol de 2014.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

Estrictament així, eh? *(Pausa.)* Molt bé.

Aquestes xifres jo les..., m'interessa remarcar-les i verificar-les per comparar-ho amb xifres dels seus germans i també de la seva mare, eh?, per fer un contrast, no perquè busqui que vostè hagi fet alguna cosa o no hagi fet absolutament res en relació amb això.

Després, hi ha una segona qüestió, que per no repetir altres argumentacions que s'han fet... Vostè ha explicat amb bastant de detall l'operació del Banc de Santander, ha explicat alguna cosa també respecte a l'operació del Grup Prisa, i jo aquí m'hi volia entretindre una mica més. Perquè aquesta operació sobre el Grup Prisa es va fer a través de la societat, que crec que vostè ha esmentat, Longshore, SL, que estava participada pel Royal Bank of Scotland al 50 per cent, i l'altre 50 per cent quina Drago era? Drago Mediterranean Holdings Cooperatief o Drago Real Estate Partners?

Oleguer Pujol i Ferrusola

És Drago Real Estate Partners, que inverteix a través d'aquesta segona que ha dit, Drago Mediterranean Holdings Cooperatief, societat holandesa.

Santi Rodríguez i Serra

I amb Mediterranean Holding Corporated vostè hi té alguna participació, en aquell moment?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo tinc una participació... En aquell moment tenia una participació no en aquesta societat, sinó... Aquesta societat només té un accionista, que és...

Santi Rodríguez i Serra

Que és la Real Estate.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí. Jo a la Real Estate tenia una participació en aquell moment del 0,32 per cent.

Santi Rodríguez i Serra

Del 0,32.

Quina participació tenia vostè a la societat Aegle International Limited?

Oleguer Pujol i Ferrusola

En aquell moment no ho recordo, però acaba sent del 50 per cent.

Santi Rodríguez i Serra

I el Real Estate Partners no estava participada per Aegle International?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, en aquell moment no.

Santi Rodríguez i Serra

Però després, posteriorment sí, que és quan obté el 6,3 per cent...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Exactament.

Santi Rodríguez i Serra

...aproximadament.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Exactament. Al novembre del 2011 és quan Royal Bank se'n va de l'accionariat de Longshore, quan venen el seu 50 per cent als PSP i se'n va de l'accionariat de Drago Real Estate Partners. I li comprem, a través d'Aegle, nosaltres una part, i l'altra part la compren altres accionistes del fons.

Santi Rodríguez i Serra

Per tant, em diu que el Royal Bank of Scotland li ven a PSP.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Li ven a PSP el seu 50 per cent de Longshore, correcte.

Santi Rodríguez i Serra

I Aegle International, amb relació a aquest 50 per cent hi té alguna cosa a veure?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

Santi Rodríguez i Serra

I després, amb el temps, Drago Capital què té a veure amb Longshore? Inicialment, Drago Capital fa la gestió, eh?, de Longshore, però al final acaba tenint participació, Drago Capital, també en...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Drago Capital és la societat gestora. Drago Capital és la societat que té un contracte de gestió amb Longshore, i és qui executa l'operació i qui gestiona l'operació.

Santi Rodríguez i Serra

Però Drago Capital... Vaig llegir també la nota que va fer el secretari del consell d'Administració [# Ivan Afinovich 00.11.43], en què diu que Drago Capital no té cap interès ni ha estat titular *directo o indirecto* del Real Estate Partners ni de Mediterranean Holded Corporated. D'alguna manera ve a referir el mateix que diu vostè, que Drago Capital només gestiona, no fa inversió.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Clar, clar.

Santi Rodríguez i Serra

Doncs, és rar, perquè el web de Drago Capital diu que és una companyia «de inversión y gestión Inmobiliaria»; no només de *gestión*, també fa inversió.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Drago Capital en si, en aquestes operacions –en aquestes operacions concretes que m'està dient vostè– no inverteix. Una altra cosa és que inverteixi en altres operacions...

Santi Rodríguez i Serra

Així, Drago Capital ja inverteix en alguna cosa que no és això.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Però molt menors. Perquè són menors. És a dir, quan s'inverteix en aquestes estructures, en les grans inversions de què hem parlat, la inversió que fan els gestors de Drago Capital, que bàsicament som jo i el meu soci, no es fan a través de la gestora, la gestora no es contamina en aquest sentit. És a dir, Drago Capital és una entitat que només gestiona.

Santi Rodríguez i Serra

I vostè va ser soci fundador de Drago Capital, junt amb el senyor Iglesias, des del 2001.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí. el que passa, que jo no era accionista en aquell moment; vaig ser accionista molt més tard.

Santi Rodríguez i Serra

Llavors no va ser soci fundador.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Bé, doncs no vaig ser soci fundador. Jo ho vaig aixecar amb ell, però jo vaig entrar en l'accionariat el 2009.

Santi Rodríguez i Serra

El 2009 vostè va entrar en l'accionariat.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

Molt bé. Respecte a Drago Mediterranean Holdings Cooperatief, continua participant de Longshore en aquests moments?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Clar, tenen un 50...

Santi Rodríguez i Serra

Sí.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, tenen el 50 per cent de la inversió a Longshore.

Santi Rodríguez i Serra

I de qui és propietat, Drago Mediterranean Holdings Cooperatief, en aquest moment?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Segueix sent propietat dels mateixos que abans, amb l'excepció de Royal Bank of Scotland; els que li he comentat abans.

Santi Rodríguez i Serra

I la societat Orchard Capital, vostè la coneix?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Orchard? Sí, clar, és una societat meva.

Santi Rodríguez i Serra

I no és el soci únic de Drago Mediterranean Holdings Cooperatief en aquest moment?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, que va.

Santi Rodríguez i Serra

No té cap relació Orchard amb Drago Mediterranean Holdings.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No. Orchard havia sigut de Drago Mediterranean Holdings Cooperatief. Era una societat buida, que tenia aquesta societat holandesa per fer inversions a Espanya. Perquè es faci vostè una idea, cada vegada que es fa una operació a Espanya s'articula a través d'una societat diferent. És a dir, si s'ha de comprar un hotel, es compra a través d'una societat que es diu Servifonia Plus. Si s'ha de comprar un terreny a Melilla, es compra a través d'una societat que es diu Tres Forques Capital. Amb la qual cosa aquesta societat, que és l'holandesa, que és la que fa les inversions, tenia societats. Va haver-hi un moment en què ja no..., s'havia acabat el període d'inversió i seguia tenint una societat que es deia Orchard. Jo necessitava una societat personalment i li vaig comprar la societat a Drago Mediterranean Holdings Cooperatief.

Santi Rodríguez i Serra

Molt bé. Per tant, d'alguna manera vostè, ara, en aquesta –en Longshore– tindria només la part de la participació que li correspon a Aegle dintre de Real Estate

Partners, que és la propietària íntegra de Mediterranean Holdings Cooperatief.
M'equivoco?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Clar...

Fitxer 8

per la part del 50 per cent del fons, exactament és això, sí, el 6...

Santi Rodríguez i Serra

D'acord. I de l'altre 50 per cent, no hi té absolutament res a veure?

Oleguer Pujol Ferrusola

No, tenim... PSP compra el 90 per cent d'una societat que es diu [# , min. 00.09] i l'altre 10 per cent també el comprem a través d'Aegle.

Santi Rodríguez i Serra

D'acord. I, finalment –ja acabo, president–, amb relació a les informacions sobre la declaració de béns a l'estranger, han sortit publicades de l'any 2014, si no ho recordo malament, dues declaracions d'aquest tipus, una del mes de març i una del mes setembre. Existeixen aquestes dues declaracions de l'imprès 720? Una per valor de 3.800.000 i l'altra són aquests 89 milions, que vostè ja ha explicat que és el concepte dels 89 milions es erroni?

Oleguer Pujol Ferrusola

Sí que existeixen dues declaracions del 720 el 2014, perquè, òbviament, el que fa la segona és incloure el que s'ha regularitzat el 2014, que és el llegat. De tota manera, les declaracions 720 sempre parteixen d'una consolidació total del valor de la companyia i sempre estem parlant del mateix import, que és...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, sí.

Oleguer Pujol Ferrusola

...aproximat, eh?, dels 89 milions, que, com hem dit abans, no és un import que sigui meu, crec que això ha quedat clar.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, sí. No, no, ha quedat clar que vostè té una participació, no és que sigui tota seva i tal.

I l'última, l'última pregunta. El desembre del 2012 és quan es produeix una regularització dintre del procediment extraordinari de regularització de capitals en l'estranger, que va ser per import de 3,2 milions, que entenc que eren totes aquestes participacions que vostè tenia, doncs, en aquestes empreses fora d'Espanya. És així?

Oleguer Pujol Ferrusola

En part sí. Sí.

Santi Rodríguez i Serra

No. En part o...?

Oleguer Pujol Ferrusola

No, perdoni, és així, sí.

Santi Rodríguez i Serra

És així. De fet, totes aquestes inversions vostè les realitza a l'estranger amb l'origen, diguem-ne –ho he vist en alguna declaració seva–, de remuneracions que havia obtingut vostè o d'estalvis seus en el seu treball a Morgan o...?

Oleguer Pujol Ferrusola

No, jo tinc una sèrie d'estalvis de quan treballava a Morgan, però el que vaig a fer a l'octubre del 2012, per aquest import que comenta vostè i acollint-me a la declaració tributària especial, és regularitzar uns fons que eren, majoritàriament –majoritàriament– o pràcticament tots, honoraris vinculats a la venda i a la desinversió d'actius gestionats per mi, per Drago, i que, en aquell moment, vam poder meritjar, és a dir, vam poder acollir-nos al procés de regularització i donar-los com a ingrés, en aquell moment.

Realment, existia i existeix encara ara una discrepància entre els assessors fiscals que portaven això i que segueixen portant-ho sobre el moment d'imputació temporal de la meritació d'aquests ingressos. Davant del risc que això pogués ser

mal interpretat, és quan jo, personalment, decideixo evitar el risc i acollir-ho al 750, acollir-ho a la declaració tributària especial.

Santi Rodríguez i Serra

Molt bé.

Això és tot.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez.

És el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, amb veu de l'il·lustre diputat Joan Mena.

Joan Mena Arca

Gràcies, president. I bona tarda al senyor Pujol. Jo volia començar preguntant-li per què sembla que, en les diverses operacions que nosaltres hem pogut analitzar, vostè sempre té la mateixa metodologia, sempre acostuma a ser la següent: realitza una operació immobiliària utilitzant una empresa creada o adquirida uns dies abans o sense activitat empresarial, a través d'una persona interposada; en aquesta empresa, actua com a administrador únic, posseeix, per tant, el control del Consell d'Administració o societari de la mateixa o bé controla les societats pantalla a través de persones fiduciàries o interposades. Seria aquesta o definiria, així, vostè la seva metodologia de funcionament?

Oleguer Pujol Ferrusola

Nosaltres el que fem, com a gestors, és representar l'accionista, representar l'inversor i donar-li el servei. Si ells necessiten, que no sempre ho necessiten, que siguem consellers de la societat en què s'inverteix, així ho fem.

La raó per la qual totes les inversions es fan a través de societats noves o de recent constitució és perquè ningú vol comprar una societat antiga, contaminada, que pugui tenir potencials contingències de qualsevol tipus. Les inversions sempre es realitzen a través de societats noves. Si nosaltres entrem com a administradors és perquè estem donant aquest servei, precisament, de gestió i de servei, pràcticament, d'administració d'aquestes companyies.

Joan Mena Arca

Bé, jo li poso un exemple perquè vostè me'l pugui aclarir, és només un exemple de tants altres que podríem posar.

Com explica vostè que en el cas de la venda d'accions o participacions de Tres Forques a Comunidad Manzana compren les accions el 20 de novembre del 2006 per 1.382,76 euros i, en quinze dies, les venen per 1.982.089 euros amb nul·la activitat financera per part de Tres Forques?

Oleguer Pujol Ferrusola

Aquesta és una operació particular, està clar. Nosaltres vam comprar una societat, que es deia Tres Forques Capital, aquesta societat va agafar una opció de compra sobre un solar, a Melilla, i, en el mateix moment, va poder tancar un contracte de venda sobre part del solar, pràcticament, que compensava el 75 per cent de la inversió. En concret, era la promoció d'un centre comercial de 56.000 metres i, en el mateix acte, es venia part d'aquest centre comercial, en concret, el calaix per fer l'hipermercat a una operadora d'hipermercats per 10 milions d'euros. Una operació de 15 milions i 10 milions.

Aquesta és una opció que vam agafar i, aquí, la vam agafar nosaltres i aquesta societat, que tenia aquests dos contractes, és la que vam vendre després a Drago Real Estat Partners Limited. Òbviament, tot això estava explicat, i documentat i amb transparència total, i el fons és el que compra aquesta societat. Concretament, crec que el compra, com vostè diu, per 1.982.000 euros.

Joan Mena Arca

Bé, jo... El problema és que, clar, no tenim gaire temps, sinó li podria posar altres exemples que són semblants amb el d'aquesta operació. I tinc la sensació que, al darrere, el que hi ha és una estructura organitzada, dissenyada per poder defraudar, segurament, amb certa legalitat malauradament, tenim estructures que permeten el frau legalitzat i, aquí, tenim, doncs, indicis concrets de frau i de blanqueig de capitals: radicació d'empreses en països de baixa o nul·la tributació, és el cas d'algunes de les seves empreses; radicació de l'empresa matriu en paradisos fiscals, ja sigui a les Illes del Canal o a Guernsey; utilització de persones interposades, que apareixen sempre en les mateixes empreses principals o en les empreses secundàries. Per tant, senyor Pujol, segurament, aquesta dinàmica

habitual, que vostè ha definit abans, quan li preguntava algun company, com un dinàmica habitual dels inversors, creu vostè que està dissenyada per a aquesta opacitat? És a dir, ajuda que pugui haver-hi defraudadors, com són vostès?

Oleguer Pujol Ferrusola

M'està dient defraudador?

Joan Mena Arca

No, no. Bé, el seu pare va confessar que era un defraudador.

Oleguer Pujol Ferrusola

No, jo, jo. M'està dient a mi defraudador?

Joan Mena Arca

Parlo de la família en general.

Oleguer Pujol Ferrusola

Anem per passos. Anem per passos. El fet que estes empreses inverteixin a través de paradisos fiscals no implica en cap moment que no s'estiguin pagant els impostos corresponents a Espanya, és evident.

Quan un inversor entra en una societat, el que fa és aportar capital i aquesta societat té la seva dinàmica, la seva operativa i, si té ingressos, si té plusvàlues tributarà al 35 per cent com totes les societats, eh?, i el que farà és repartir els dividends.

Hi ha un matís, que per això es va fer l'APA, que comentava abans, que és que, moltes vegades, aquests inversors inverteixen en deute, en préstecs i això està recollit en el document de la fiscalia. Aquests préstecs podria ser –podria ser– que a algú se li ocorregués posar un tipus molt més alt al de mercat i, per això, es fan els APA, perquè no hi hagi dubte que la remuneració dels préstecs d'accionistes està en línia amb el mercat i estan aprovats per Hisenda. Això és el que he intentat explicar abans amb el tema de l'APA, és precisament això.

Amb la qual cosa, el que li vull dir és que, tot i estar en països amb tributació diferent perquè així ho volen i així ho exigeixen els inversors, a Espanya es tributa. Això no hi ha cap mena de dubte.

Sobre el tema de l'opacitat, ja li he dit abans que, aquí, no hi ha opacitat, aquí hi ha un requeriment de blanqueig de capitals que es compleix, tant per nosaltres com per tots els bancs que intervenen en l'operació, i tothom sap qui és el beneficiari últim.

Sobre el tema de si és sempre la mateixa persona, també l'hi he contestat. La mateixa persona és... en alguns casos, sóc jo, en uns altres casos és l'advocada que ha mencionat el senyor Amorós, estem d'administradors perquè som els responsables, en base a uns contractes de gestió, de l'operativa de les societats.

Això és tot el que li puc dir.

Joan Mena Arca

No sé, senyor Pujol, si vostè ha vist, avui, la premsa, sortia una enquesta d'*El Periódico* que diu que el 80 per cent dels catalans opinen que la seva família va usar la Generalitat per enriquir-se de forma il·legal. Què diria vostè en aquest 80 per cent dels catalans?

Oleguer Pujol Ferrusola

Jo crec que això... Jo ja li he dit abans, jo no he treballat mai per l'Administració, mai he demanat un favor polític a ningú, mai he comprat un edifici o un actiu a la Generalitat de Catalunya. I això crec que està contestat abans.

Joan Mena Arca

Bé, ho dic perquè, clar, sobta veure que, en aquesta enquesta, dos de cada tres votants de Convergència i Unió no es creuen la versió del llegat del seu pare, que sí que l'afecta d'alguna manera a vostè. No sé si els ha passat com en aquell conte del vestit de l'emperador, que, al final, ningú no es creu que és el que està passant per davant dels nassos.

Oleguer Pujol Ferrusola

No tinc res a dir-li.

Joan Mena Arca

En la mateixa enquesta, també diu que hi ha poca confiança, lamentablement, que aquesta mateixa comissió pugui aclarir quin és l'origen de la fortuna. I, clar, jo, de vegades, penso, senyor Pujol –i també ho vull compartir amb vostè–, que tinc la

sensació que hi ha una estratègia per part de vostè i d'alguns dels seus germans, que també han comparegut en aquesta comissió, que és la d'entretener-se i donar moltes xifres i moltes dades dels detalls menors, però, després, quan han de tocar el rovell de l'ou del que estem tractant, vostès, diguéssim, passen la informació per alt.

Per tant, jo els pregaria que vostès col·laboressin, no obstaculitzessin aquesta comissió d'investigació, com el jutge, en el seu moment, o el fiscal diu que també estan fent amb la justícia. Perquè, clar, totes les informacions apunten que l'origen de la fortuna de tots vostès, la seva i la dels seus germans, és un origen opac. I jo li ho pregunto, ja li ho han preguntat, però jo li he de tornar a preguntar: no guanyaríem tots més si vostè acredités l'origen d'aquesta fortuna, ja sigui amb documentació o ja sigui aixecant el secret bancari?

Oleguer Pujol Ferrusola

A veure, jo, des de l'any 2013, estic amb... Des de gener del 2013... A veure, deixi'm repassar les notes. Sí, exactament. Des del gener del 2013, jo he estat requerit per la UNIF per aportar tota la documentació sobre l'origen dels meus diners, i així ho he fet. Va ser un munt d'informació, em van demanar extractes de vuitanta comptes corrents, que no són meus, de nou, ho repeteixo, són comptes corrents, en gran part, de societats que jo he hagut d'administrar com a professional. O sigui, li estic parlant de gener del 2013.

És veritat que després, el desembre, un any després, del mateix any, Hisenda obre un procediment d'inspecció ordinari. M'obre a mi, personalment, un procés d'inspecció que dura tot el 2014, durant el qual hi ha una mitjana de reunions d'una reunió per mes, i, al final del 2014, es demana una extensió del període d'inspecció durant dotze mesos més.

I la realitat és que no sé què vol que li digui, Hisenda ho té claríssim, té tota la meva informació des de fa dos anys. Més de dos anys.

Joan Mena Arca

Parlant de la seva informació, l'Agència Tributària ha trobat dos comptes bancaris al Carib, a les Illes de Curaçao, un paradís fiscal, amb 2,8 milions d'euros, regularitzats amb l'amnistia fiscal de Montoro. Vostè mateix, en una entrevista, va dir que si hagués sabut què provocaria aquesta regularització no l'hauria feta. Per

tant, com podem garantir que vostè no té més diners a l'estranger, més diners en paradisos fiscals sense regularitzar i que no els regularitza perquè diguéssim que ja sap què és el que això podria provocar? Com ens pot convèncer, a mi, que estic convençut que vostès deuen tenir fortuna a l'estranger sense regularitzar?

Oleguer Pujol Ferrusola

El cas és que el que vostè diu que l'Agència Tributària ha trobat els comptes a Curaçao, això està inclòs dins del meu 720, des del primer moment, i està inclòs dins del meu 750 des de la declaració especial, amb la qual cosa això està inclòs. No és que ho hagi trobat, és que ho he declarat jo, jo ho vaig presentar a la UNIF i la UNIF, que és Hisenda, l'Oficina Nacional Investigadora del Fraude, té tota la documentació des de fa, li ho repeteixo, des de fa dos anys i escaig, o sigui, no sé què més vol que li digui?

Joan Mena Arca

Doncs, miri, vull que em digui on té vostè, actualment, el seu domicili fiscal.

Oleguer Pujol Ferrusola

A Barcelona.

Joan Mena Arca

A Barcelona. Viu també a Barcelona? I té problemes perquè li facin arribar citacions judicials?

Oleguer Pujol Ferrusola

No en tinc constància. No.

Joan Mena Arca

Eh?

Oleguer Pujol Ferrusola

No.

Joan Mena Arca

No en té constància.

En un altre ordre de coses, com va conèixer vostè el senyor Luis Iglesias?

Oleguer Pujol Ferrusola

Ho he comentat abans, treballem junts a Morgan Stanley.

Joan Mena Arca

Com?

Oleguer Pujol Ferrusola

Treballàvem junts al banc d'inversió, a Morgan Stanley.

Joan Mena Arca

El senyor Iglesias

Fitxer 9

...Iglesias, si jo no ho tinc mal entès, és o era gendre de l'exministre de Treball, Eduardo Zaplana. Mantenien vostès algun tracte amb el Partit Popular o amb el Govern de l'Estat en aquell moment? Parlaven vostès políticament sobre les relacions entre el Govern del Partit Popular i Catalunya?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

Joan Mena Arca

No havien parlat mai, ni vostè havia, diguéssim, parlat amb persones del Govern o del Partit Popular a través del senyor Iglesias?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

Joan Mena Arca

No ho havia fet mai. Ni tampoc és veritat allò que deien que vostè tenien una aplicació al mòbil per poder esborrar els arxius dels ordinadors?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, això és curiós, perquè això és una cosa que també inclou l'informe de la Fiscalia i que..., del dia 21 d'octubre de l'any passat, juntament amb el que comentava el diputat Amorós, i és..., probablement és un dels factors que motiven

el registre, però és totalment fals, això no..., el famós botó és una història, no existeix.

Joan Mena Arca

I quan van fundar vostès l'empresa Drago Capital?

Oleguer Pujol i Ferrusola

L'empresa Drago Capital es funda l'any 2000-2001.

Joan Mena Arca

I quants anys tenia vostè?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo tenia trenta-vuit, no?

Joan Mena Arca

Com?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Trenta-vuit anys.

Joan Mena Arca

Trenta-vuit. I quin va ser el capital...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Perdoni, trenta-vuit? No, vint-i-vuit.

Joan Mena Arca

No ho sé, jo no sé la...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Vint-i-vuit anys, perdoni. Vint-i-vuit anys.

Joan Mena Arca

Vint-i-vuit. I quin va ser el capital propi que va invertir vostè?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no vaig entrar fins al 2009 a Drago Capital.

Joan Mena Arca

Però la va constituir el 2000?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo no, la va constituir en Luis Iglesias; tres mil euros, em sembla que eren, 3.010 euros.

Joan Mena Arca

O sigui, l'aportació de vostè eren tres mil...

Oleguer Pujol i Ferrusola

No –no–, el capital social de Drago Capital original eren 3.010 euros, que són les antigues 500.000 pessetes.

Joan Mena Arca

I quan vostè va intervenir, quina aportació va fer?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo vaig comprar el 50 per cent de les accions i el valor nominal..., no recordo quin era el valor nominal i ja està.

Joan Mena Arca

No recorda quan era?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, la meitat de tres mil, 1.500 euros.

Joan Mena Arca

I quina relació hi ha entre –em sembla que ja l'ha contestat abans, però jo li volia tornar a preguntar– Drago Capital domiciliada a Madrid i Drago Real Estate Partners, domiciliada al paradís fiscal de Guernsey, a les Illes del Canal?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això ja li he comentat.

Joan Mena Arca

Ja m'ho ha comentat. Actualment té vostè alguna relació amb el senyor Luis Iglesias?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

Joan Mena Arca

Jan o tenen cap relació. I llavors com és que, diguéssim, l'empresa o la societat Orchard Capital està participada per Drago Mediterranean Cooperatief en la qual hi figuren societats de vostès dos?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això també li he contestat abans.

Joan Mena Arca

I m'ho pot tornar a contestar?

Oleguer Pujol i Ferrusola

La societat Orchard Capital és cent per cent meva.

Joan Mena Arca

Ha participat vostè en col·laboració amb alguns dels seus germans en l'expansió del Grup Mercadona a Catalunya?

Oleguer Pujol i Ferrusola

En absolut.

Joan Mena Arca

No, no hi ha participat mai.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Ja li he dit que jo no he fet cap operació a Catalunya mai.

Joan Mena Arca

I vostè ha participat..., o sigui, participa actualment en societats que tinguin seu a les Illes Verges Britàniques, a les Illes del Caiman, a les Illes Bahames, a Panamà o a Luxemburg?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo, tal com dic en el 720, segueixo tenint participacions a l'estranger entre les quals hi ha algunes participacions, evidentment, a Panamà. També ho he dit en diverses

ocasions, jo vaig entrar en unes operacions a Panamà a través d'un amic, em va dir que invertís en una sèrie d'operacions i això ho vaig fer, però vaig perdre tots els diners i el cas és que realment, a efectes tècnics, segueixo tenint aquesta participació perquè les societats no s'han dissolt. Però tot això està dins del model 720. Correcte.

Joan Mena Arca

I alguna vegada el seu germà Jordi li ha portat a Madrid sumes de diners en efectiu que treia d'Andorra?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Mai. Això també és una història que s'ha inventat algú per intentar construir alguna cosa, però és absolutament fals.

Joan Mena Arca

No ha passat mai.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Absolutament fals.

Joan Mena Arca

Calcula vostè més o menys quants diners ha pogut perdre en les operacions del Banc Santander, del Grup Prisa o dels terrenys del Ministeri de Defensa a Melilla amb l'Hotel Costa Canaria, el ressort de la Bahía de San Fernan...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Quants diners he pogut perdre?

Joan Mena Arca

Sí.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No ho sé, és que no n'he perdut.

Joan Mena Arca

No n'ha perdut mai.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, en algunes operacions sí, perquè, per exemple, aquest últim que anava vostè a dir, sí que es van perdre diners; és un hotel que es va comprar i l'operativa de l'hotel no va funcionar, van entrar en crisi i es va haver de concursar, en aquesta operació en concret. A l'operació de Panamà que li deia abans, també he perdut diners. A l'operació de Melilla que, per cert, no se li compra al ministeri, sinó que se li compra a una empresa privada, en aquesta..., aquesta segueix en el portafoli, és una operació que segueix viva. Les operacions de Prisa segueixen vives. A l'operació de Santander, jo crec que dec haver perdut trenta mil euros.

Joan Mena Arca

Li volia preguntar també específicament sobre la compra d'immobles a Prisa Divisió Immobiliària. Si no ho tinc mal entès, Longshore rep els préstecs de Drago Capital i de Dotricia. Creu vostè que aquesta, senyor Pujol, pot ser una manera d'introduir diners procedents d'Holanda que se situen en una societat espanyola?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

Joan Mena Arca

O com ho explicaria?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Això són diners que vénen dels accionistes últims, que no són ni espanyols.

Joan Mena Arca

I considera vostè que Drago Capital tenia o té la capacitat per poder efectuar aquest préstec?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Però a quin préstec es refereix?

Joan Mena Arca

Al que va fer..., al que va rebre Longshore.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, Drago Capital...

Joan Mena Arca

Els préstecs de Drago Capital i de Dotricia.

El president

Senyor Mena, vuit minuts porta.

Joan Mena Arca

Perdoni.

El president

Si vol fer l'última...

Joan Mena Arca

Sí, sí...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Longshore rep préstecs dels seus accionistes, que originalment són Royal Bank of Scotland i Drago Mediterranean Holdings Cooperatief, que és la societat de Drago Real Estate Partners Limited. Més enllà d'això., no hi han més préstecs. És veritat que quan entra PSP es subroguen els préstecs. Punt, re més. Drago Capital no fa un préstec a la societat que vostè comenta, això no és així.

Joan Mena Arca

Molt bé. Doncs si no tinc més temps, president, ho deixariem aquí.

El president

Si se li ha quedat alguna pregunta última... No? Gràcies senyora Mena. Senyor Pujol, és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, en veu de l'il·lustre diputat José María Espejo-Saavedra.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, presidente. Gracias, señor Pujol Ferrusola. También felicidades por la preparación de la comparecencia con sus abogados, porque tengo que decir que ha sido usted un digno sucesor aquí de su hermano, que nos explicaba cuánto gastaban los Ferrari más que los Maserati, o este tipo de cosas; usted nos ha explicado si en los bajos de uno u otro edificio, pues hay una tienda de Mango o de Lefties o que arriba está la Cadena SER. Pero, evidentemente, no estamos aquí para hablar sobre estas cosas, yo creo que es una estrategia que ya parece

bastante clara. No valoramos eso, sino si usted ha creado una red o un entramado de sociedades que vehiculaban inversión procedente, quizás, de actividades ilícitas y, a su vez, que creaban una red de evasión de impuestos, tal como sostienen la Policía, la Agencia Tributaria, el fiscal y asume, igualmente, el juez con su imputación.

Entonces, a raíz de esto, yo, mi primera pregunta es la siguiente: explíquenos, más allá de tecnicismos de ingeniería societaria, la actividad concreta de Drago Capital, por favor.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Bé, si em deixa que li respongui primer a la seva primera part de l'exposició, aquí no hi ha cap estratègia de distracció amb el detall, jo he vingut aquí a explicar el que jo faig perquè jo crec que és útil per entendre tot el que s'ha publicat de mi; crec que és imprescindible entendre el detall, no és cap element..., no hi ha cap intent de distreure, ni d'evadir les preguntes.

Respecte al que vostè considera que l'Audiència Nacional ha dit o que Hisenda ha dit, allà, deixi'm que li digui que jo discrepo, discrepo absolutament. El novembre de 2012 jo faig la declaració tributària especial. El gener, com li he dit, del 2013, amb la UNIF, aporto tota la documentació; ells tenen tota la documentació. El desembre de 2013 se m'obre una inspecció, encara no tinc resultat de la inspecció, o sigui que al final no hi ha cap conclusió de la Hisenda i jo crec que vostè s'està anticipant amb el que diu. No sé si això contesta...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bueno, yo lo que..., esto simplemente afirmaba que este entramado al que yo me refería es lo que sostiene la Policía, la Agencia Tributaria, el fiscal y asume el juez con su imputación, de lo cual yo entiendo que usted discrepe porque está en su legítimo derecho y, además, es lógico que lo ejerza porque es su defensa. Pero la pregunta que yo le hacía al respecto es que nos explicase, más allá de los entramados jurídicosocietarios, la actividad concreta de Drago Capital.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo crec que l'he explicat, perdoni, però Drago Capital es dedica a la gestió. Gestió vol dir: identificar el producte, trobar una operació, fer tot el procés d'anàlisi,

presentar l'operació als inversors, negociar els contractes de compravenda, els contractes de finançament, en molts casos, el contracte d'arrendament, administrar la societat un cop realitzada l'adquisició, convertir o invertir conjuntament amb els inversors, perquè així els inversors entenen que hi ha un alineament d'interessos i que és de l'interès dels inversors que el gestor estigui..., diguéssim, inverteixi amb ells i gestionar la sortida o venda de l'actiu. O sigui, això és el que fa Drago Capital.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. ¿Y usted era accionista en qué porcentaje, a partir del 2009?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Del 50 per cent.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. También nos ha indicado que el 80 por ciento de los fondos utilizados por estas..., o para las más importantes operaciones proceden de financiación bancaria. Bien, ¿esta financiación bancaria era directa a Drago Capital para las operaciones?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, en cap cas.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. ¿Y cómo se vehiculaba?

Oleguer Pujol i Ferrusola

El finançament es dona a les societats que són les tenedores dels actius, no ens n'oblidem, són en la majoria dels casos –pràcticament tots els casos– finançaments hipotecaris, amb garantia real, i qui té l'actiu és qui pot demanar el finançament. En cap cas se li dona finançament a Drago Capital.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien, pero, quiero decir, ¿quién es la sociedad prestataria?

Oleguer Pujol i Ferrusola

La societat que té els actius, cada societat, cada actiu és diferent. Longshore, hem parlat de Longshore, hem parlat de Samos, hem parlat de diverses societats.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. Y en estas sociedades, ¿quiénes eran los accionistas?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Els accionistes són els que li he dit abans, en cada societat és diferent. Les societats són Royal Bank of Scotland, són PSP, són Pearl, són Cerberus... aquests són els accionistes últims. Cada un dels accionistes inverteix com inverteix, però els accionistes últims d'aquestes societats tenedores, propietàries dels actius, i que són les societats que agafen el finançament, són aquests.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Y usted, dentro de estas sociedades, no tenía ninguna participación.

Oleguer Pujol i Ferrusola

En alguns casos sí. Li he dit abans que jo coinvertia o invertia juntament amb aquests accionistes.

José María Espejo-Saavedra Conesa

¿En qué porcentaje?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Depèn, en alguns casos és molt petit; en el cas del Banc Santander, ho hem vist abans, és de 0,03 per cent. En alguns altres casos és una mica més, però normalment, depenent de l'operació, però els inversors volen que t'impliquis en la inversió i que estiguis, doncs, entre el 0,5, depenent de l'operació i el 2, el 3 o el 5 per cent, depenent de l'operació. En alguna operació, per exemple, en la de Cargill Original, vam invertir bastant més, però estem parlant d'una operació molt més petita, de 6 milions d'euros. Depèn de l'operació.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Claro, lo comento porque las entidades para dar esta clase de financiaciones, como sabe, no solo analizan las garantías reales, sino también los socios, los gestores y el patrimonio de los gestores. Claro, en fin, usted está diciendo que su patrimonio es limitado y, en cambio, las financiaciones que están otorgando las entidades mediante estas financiaciones sindicadas, pues, efectivamente vienen a suponer varios miles de millones de euros, entonces...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, però, atenció, les entitats financeres no miren el patrimoni del gestor, miren el patrimoni de la *garante*, que és la que està donant la garantia real via immobles, via accions, via pignoració de rendes... Això és el que miren les entitats financeres. Evidentment miren la solvència a nivell d'execució del gestor, és a dir que el pla de negoci es pugui complir i que el gestor, que en aquest cas és Drago Capital, tingui la capacitat d'execució tal com es defensa en el *business plan*, en el pla de negoci, però no, en cap cas es demana que tingui una solvència, una solidesa financera, el gestor.

José María Espejo-Saavedra Conesa

¿Porque entiendo, entonces, que no participaba, en ningún caso, en la operación de financiación o asumía algún tipo de responsabilidad en la operación de financiación?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Clar.

José María Espejo-Saavedra Conesa

No participaba. ¿Ni como interlocutor en la relación con el prestatario?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, això sí, perquè dins de la funció de gestió i administració, evidentment que el que fa, ja li he dit abans també, és negociar el contracte de compra, el contracte d'arrendament i els contractes de finançament. No..., quan treballem nosaltres per un Cerberus o per un PSP, nosaltres som els que anem a contractar el finançament, som els que negociem amb els bancs. Això és part de la nostra feina.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. El informe de Deloitte al que usted se refiere tiene algún *disclaimer*, alguna clàusula de...

Oleguer Pujol i Ferrusola

No.

José María Espejo-Saavedra Conesa

¿Ninguna?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, que jo sàpiga no. Si vol els el faré arribar.

José María Espejo-Saavedra Conesa

De acuerdo. Sí, porque normalmente este tipo de informes suelen tener una cláusula que, por cierto, es lógica, en la que suelen advertir que las afirmaciones que en esos informes se hacen, se hacen bajo la asunción de que toda la información a la que han tenido acceso es veraz, adecuada, correcta, etcétera. Por lo tanto, a mí me extrañaría, pero si usted nos dice que no...

Fitxer 14cifef10

...como tendremos a disposición ese informe, pues, lo comprobaremos.

Después, sobre el origen de su patrimonio, usted hace aproximadamente un par de meses concedió una entrevista al diario *El País* en la que, bueno, parece ser, tras analizarla, que se producen algunas contradicciones, al menos a juicio de este grupo parlamentario.

Usted dice que su participación en las inversiones de Drago Capital, aquello a lo que nos estábamos refiriendo, esa participación que los inversores le exigían en los proyectos que usted gestionaba, era aproximadamente o fue aproximadamente de un total de 1,1 millones de euros. Y después el informe de Deloitte parece ser que dice de 1,5 millones de euros.

Oleguer Pujol Ferrusola

No, no. L'informe de Deloitte parla d'1.187.951 euros, que és el que representa el 0,22 per cent de les operacions i el 0,04 del total de les operacions amb finançament.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien. Quizá lo ha explicado antes, pero si nos puede aclarar por qué en el famoso modelo 720 usted declara como «bienes y derechos situados en el extranjero» –

ese es el título del documento tributario– la cantidad de 80.962.000 euros y, a su vez, declara que ese dinero, evidentemente, no es suyo.

Oleguer Pujol Ferrusola

Això li he contestat abans.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, pero, qué quiere decir, ¿simplemente que es el valor de la sociedad en la que usted tiene una participación?

Oleguer Pujol Ferrusola

Clar, exactament. Vull dir, el que fa el 720 és consolidar el 100 per cent del valor en el qual jo tinc poders, de les societats en les quals jo tinc poders. Però no vol dir que jo tingui el 100 per cent d'aquell valor. Llavors, concretament en el cas de Drago Real Estate Partners, el que tinc és un 6,23 per cent d'aquella societat, però els 80,9 milions consoliden el 100 per cent del valor de Drago Real Estate Partners que en aquell moment –valor en llibres, valor comptable– era de 80 milions d'euros.

Llavors, el que fa el 720 és atribuir-me..., o sigui, consolidar aquest valor, però no vol dir que sigui el meu valor o que sigui la meva participació.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Es decir, usted tenía capacidad de disposición de los 81 millones de euros.

Oleguer Pujol Ferrusola

No, no. Jo era gestor i administrador d'aquella societat, però jo no en puc disposar, no són els meus diners.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Ya, pero...

Oleguer Pujol Ferrusola

Ho repeteixo: són els diners dels accionistes.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sé que usted, tal como está declarando, no es el titular real, pero en este documento se han de incorporar aquellos fondos sobre los que se tiene capacidad

de disposición, porque se puede tener capacidad de disposición de un patrimonio sin ser el propietario del mismo. Es decir, si usted es apoderado de una determinada sociedad, o es el administrador en base a un contrato de gestión, puede disponer de esa cantidad, aunque no sea usted el propietario. Esto es así, usted lo sabe porque es experto en esto.

Oleguer Pujol Ferrusola

En primer lloc, no estem parlant de 80 milions de disponible, estem parlant que 80 milions és el valor teòric comptable d'aquella societat, de la qual jo sóc administrador. I, com a conseqüència de la meva funció d'administrador, entren en consolidació dins del 720.

Dit això, jo d'aquesta societat en tinc un 6,23 per cent. I això és el que es reflecteix en les meves declaracions de patrimoni, que hem vist abans. O sigui, podem donar-hi moltes voltes, i avui també sortia en premsa, de nou, la insistència que jo tinc 80 milions d'euros i que així ho he reflectit en el meu patrimoni, però és fals; qualsevol persona que sàpiga una mica de dret fiscal i la mateixa Hisenda són conscients que això és un absurd.

José María Espejo-Saavedra Conesa

De acuerdo, pero sí puedo estar de acuerdo con usted en que a lo mejor... O sea, asumiendo la hipótesis de que usted no es el dueño de esta cantidad, lo que implica este documento es que usted administra una sociedad que vale esto. Como mínimo, quiere decir este impreso.

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, sí.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Por lo tanto tiene la capacidad de disponer sobre este dinero.

Oleguer Pujol Ferrusola

Absolutament no. No són els meus diners. Ho repeteixo: això no són diners, no són fons, són valoracions. No hi ha disponible per a aquesta quantitat. Jo sóc...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Si hay depósito..., perdone, si hay algún...

Oleguer Pujol Ferrusola

...un administrador més d'aquesta societat. Però jo no puc fer i desfer. Jo responc als interessos dels accionistes. Aquests diners són dels accionistes. Aquesta valoració, aquestes accions, són dels accionistes, entre ells jo, el 6,23 per cent.

José María Espejo-Saavedra Conesa

El 6,23, que serían, aproximadamente 5 millones de euros.

Oleguer Pujol Ferrusola

Sí, deuen ser 4 i mig, 5 milions d'euros, sí. La valoració, atenció, i això és el que figura en el meu impost de patrimoni, correcte.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Es decir, ¿quiere usted decir que quizás están sobrevaloradas estas participaciones?

Oleguer Pujol Ferrusola

Absolutament, sens dubte. A més a més, es veu en l'evolució dels impostos de patrimoni que he fet. Realment ara ja no sé el que val, perquè no tinc valoracions, però el valor net comptable d'aquesta societat ha baixat molt, ha baixat molt.

José María Espejo-Saavedra Conesa

¿Por qué razón ha bajado?

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, per com han anat evolucionant les operacions. I perquè hi han hagut desinversions. L'última desinversió que hi ha hagut va ser publicada a finals de l'any passat, que és la venda de l'edifici de Gran Via, 32, del qual parlàvem abans, sobre el qual, després de realitzar la gestió de canvi d'ús i de trobar un nou operador, operador comercial..., aquest edifici es va vendre a Pontegadea. El senyor Amancio Ortega va comprar aquest edifici, un edifici que s'havia comprat per 210 milions d'euros, i la venda es va realitzar per 280 milions d'euros. Aquesta realitat, en part, és el que justifica o és el que explica aquesta baixada de valor comptable de Drago Real Estate.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Muy bien, y una última pregunta ya, puesto que se está acabando o está ya sobrepasado el tiempo, según me indica el presidente. ¿Por qué razón estas sociedades estaban en paraísos fiscales? ¿Su intención era evadir impuestos? Porque sino para nosotros no tiene otra explicación.

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, jo crec que li ho he dit abans, però de tota manera li ho tornaré a repetir. Els accionistes inverteixen a través de les estructures que ells consideren necessàries. De tota manera, els diners vénen del Regne Unit, en el cas de Royal Bank of Scotland; d'Holanda, en el cas d'APG; de PSP, vénen de Canadà... L'origen dels diners és aquest. Ells inverteixen com inverteixen. A societats espanyoles arriben els diners, i aquí es tributa. És a dir, en el cas de la venda de l'actiu de Gran Via que li acabo de comentar, es tributarà i es pagarà un 30 per cent sobre la plusvàlua. I d'això no hi ha cap dubte, o sigui, no hi ha cap evasió fiscal.

Dit això, és veritat que les estructures són complexes per a una persona que no ho entén, però en cap cas la complexitat està dificultant la traçabilitat dels fons, com s'ha demostrat amb l'informe de Deloitte, i en cap cas les estructures estan permetent una evasió fiscal en els països originals. Cadascú tindrà les estructures que tindrà, i les inversions es fan i es tributa a Espanya, per dir-ho així.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bien, pues, no hay más preguntas, gracias.

El president

Gràcies, senyor Espejo-Saavedra. És el torn, ara, de la CUP - Alternativa d'Esquerres, en veu de la diputada Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Sí, primer de res disculpes per si alguna cosa ja s'ha preguntat. Sí que li pregaria que me les respongui igualment. Intentaré formular-les d'una altra manera, perquè jo crec que són coses que no han acabat de quedar clares.

La primera és sobre la deixa i sobre una cosa que vostè ha dit quan se li ha preguntat. Li han dit si vostè coneixia l'origen de la deixa i ens ha dit que això ja s'ha dit. Llavors, quan està dient «això ja s'ha dit, l'origen de la deixa ja s'ha dit», s'està referint al fet que l'origen de la deixa prové del negoci de divises del seu avi?

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, el que s'ha dit és que el llegat ens el va deixar el meu avi abans de morir, abans de l'any 80. I aquesta és la realitat. El meu avi a què es dedicava? Es dedicava al negoci de divises, era agent de canvi i borsa, etcètera. Probablement ho saben millor vostès que jo, perquè jo, en aquella edat, era francament molt petit, però..., o sigui... Eh? Bé, en el seu cas potser és diferent. Però la realitat és que està explicat.

Isabel Vallet Sànchez

Sí, per tant, agafaríem la versió del negoci de les divises, diguéssim, no?, d'aquí partim.

Oleguer Pujol Ferrusola

Jo el que sé del negoci del meu avi realment ho he sabut des de fa poc, o sigui, no li puc dir més. Sí que sé que es dedicava a les divises, però també era agent de canvi i borsa. Més enllà d'això no li puc dir. Hi insisteixo, quan va morir el meu avi jo tenia vuit anys, tinc una memòria molt confosa d'ell, i no sé a què es dedicava exactament. Ho sé després pel que m'han anat explicant, que és el mateix que vostès saben. Per això dic que l'origen del diner està explicat.

Més enllà d'això jo no sé a què es dedicava el meu avi, més enllà d'això.

Isabel Vallet Sànchez

També ha dit, durant la compareixença, que a vostès se'ls convida a marxar d'Andbank, i la nostra pregunta seria dir: qui els convida; quins motius els exposen per a convidar-los a marxar; per què pensen que se'ls conviden a marxar?

Oleguer Pujol Ferrusola

No ho sé, francament, és una pregunta que... Però és que m'ha passat amb altres bancs, no és amb l'únic banc amb el qual m'ha passat. A mi l'any 2010 realment em diuen que he de deixar el banc, a mi i als meus germans, entenc que van ser tots en el mateix moment, i el que fem és obrir un compte a un altre banc. Jo personalment n'obro un a..., sempre em confonc, a l'altre banc que hi ha.

Isabel Vallet Sànchez

Del que ha dit ens ha sobtat una cosa. Deia que com a màxim a Andorra hi anava una vegada a l'any. Deia: «Com a màxim una vegada a l'any, i hi ha hagut alguns anys que no hi he anat.» Després sí que ens ha dit que havia tret algunes quantitats petites, però que, en tot cas, en aquell compte no hi feia ben bé res, sinó que la seva opció d'inversió era, em sembla que ha dit, patrimonialista i conservadora.

La meva pregunta és: quan anava a Andorra, quin ritual seguia: anava al banc?; s'encarregava de comprovar que s'estaven seguint els seus criteris conservadors i patrimonialistes? Com ho feia? Vostè en persona, per telèfon... Com ho feia.

Oleguer Pujol Ferrusola

No, jo he anat a Andorra en els últims vint anys, ja li ho he dit, molt poc. I quan hi he anat és per tenir una entrevista amb el gestor que portés en aquell moment el compte, a veure en què estava invertit i poc més, o re més, vaja.

Li hi insisteixo, en aquell moment no hi havia documentació, el senyor en qüestió no em donava extractes; no hi havia explicacions més enllà del que li dic.

Isabel Vallet Sánchez

Perquè, quan ha dit això que la relació de la gestió dels diners de la deixa es basava..., crec que ha dit que es basava en el secret i en la confiança. Quan diu «es basava en el secret», a part, obvi, del secret d'amagar-ho aquí, diguéssim, a Catalunya, quin secret era, amagar també entre els germans com s'estaven gestionant els fons, o què es feia amb els fons? No ho entenc, exactament.

Oleguer Pujol Ferrusola

No, jo el que li deia és que la relació que jo tenia amb el meu germà era bàsicament una relació de confiança i de secret. Això només ho sabíem nosaltres i jo confiava plenament en el que ell em donava i el que ell em deia. Si ell em deia que hi havia un llegat de 62 milions de pessetes, doncs, això és el que hi havia, i aquesta era la relació, i ell em feia els ingressos a mesura que anaven venent els productes financers en els quals estaven invertits aquests diners, i jo no m'ho qüestionava. I el secret era perquè era una cosa entre nosaltres, no se n'anava més enllà del nostre àmbit familiar.

Isabel Vallet Sánchez

Vostès que tenen despatxos d'advocats que els assessoren, i grans despatxos, els deuen haver explicat que si desplacen tots la responsabilitat cap al seu germà, sobre la gestió dels fons, sobre la licitud o no de l'origen, també estan d'alguna manera exonerant-se o limitant la seva responsabilitat a quotes més baixes.

Això és finalment un pacte entre germans? És el pacte de la família sobre a qui se li desplaça la responsabilitat de la gestió del fons?

Oleguer Pujol Ferrusola

No, en absolut.

Isabel Vallet Sánchez

Doncs, anem a la seva activitat. Se li ha intentat explicar o preguntar, més bé se li ha intentat preguntar que la tesi que sosté la Fiscalia i l'Agència Tributària sobre el frau, sobre l'evasió, que són operacions molt complicades, fins i tot d'instruir, doncs..., s'anava repetint una matriu, i que és la impossibilitat quasi material o, en tot cas, la dificultat, doncs, d'obtenir aquesta traçabilitat, que vostè tant bé usa en les entrevistes, diríem, el concepte. I que diu la Fiscalia, de manera literal, que és a causa «de la interposició de successió de societats o a la interposició d'operacions intersocietàries».

Ha intentat explicar aquí tres operacions, i en les tres o quatre operacions que ha explicat, bé, jo..., la gent que ho està seguint des de casa no sé si s'haurà pogut fer una idea sobre quina era la participació real de vostè tant per les societats, d'una banda, com les d'altra, en els inversors, en l'activitat en si. Finalment, ens recordava una mica a les operacions que fa el seu germà Jordi. Jordi ens explicava que és dinamitzador econòmic. Vostè seria una mena de dinamitzador especulatiu?, immobiliari?

Oleguer Pujol Ferrusola

Jo ja li ho he dit: jo sóc un gestor immobiliari per a fons institucionals. Més enllà d'això no li puc dir re més. Les operacions entre societats són totalment habituals. I vostè em parla de problemes de traçabilitat que argumenta la Fiscalia. Tot això és una història, perquè la traçabilitat existeix, i es pot fer. O sigui, per molt que els diners vinguin d'Holanda, els fons vénen d'on vénen, que en cada cas vénen de...

Fitxer 11

...de cada jurisdicció on està l'inversor, o sigui, això és així.

Isabel Vallet Sànchez

Escolti, vostè és una persona formada, deu saber que Deloitte no és cap autoritat independent i que el fet que Deloitte faci un informe sobre la traçabilitat pot tenir una rellevància jurídica, diguéssim, zero, nul·la. No sé si sap que aquí, a diferència del sistema anglosaxó, no s'admeten proves de part, en tot cas, si són descàrrec o en uns altres judicis, no ens els fiscals. Per tant, quan s'està referint tota l'estona que la traçabilitat és fàcil, s'està referint realment a l'informe de Deloitte? És a dir, és l'única prova sobre la traçabilitat?

Oleguer Pujol i Ferrusola

És la constatació que la traçabilitat és fàcil. I li ho dic perquè vostè pot dubtar de Deloitte –està en el seu dret–, però no deixa de ser un dels grans grups d'auditoria amb una reputació..., amb una solvència contrastada. El que ha fet Deloitte –el que ha fet Deloitte– és agafar totes les inversions, els extractes de tots els comptes, de totes les societats propietàries d'actius i ha vist d'on vénen aquests diners i ha traçat fins al final, amb certificat de l'accionista últim. Això és el que ha fet Deloitte.

Isabel Vallet Sànchez

Sincerament, ara mateix dir que..., no és que tingui els meus dubtes, és que estic segura que Deloitte no té treballadors o treballadores més preparats que els jutjats, i n'estic seguríssima, i a més..., en fi..., o, en tot cas, suposa un dubte –i canvio de pregunta perquè no arribarem a cap lloc–, l'únic que volia és que reconegués, no?, que Deloitte no és cap autoritat independent, que els seus valors del seu informe té un valor privat merament, no? Això ho reconeix?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Absolutament no. Deloitte fa un informe amb uns criteris objectius i fa un informe basat en una informació contrastable. I Deloitte el que fa és contrasta aquesta informació i diu: «Aquests fons vénen d'aquí.»

Isabel Vallet Sànchez

No seguim amb Deloitte. Imagino que deu saber que també està investigada pel Lux Leaks, no? Bé, en tot cas, no seguim amb Deloitte.

De les seues sí que n'ha parlat de dos en concret, dos que farien servir el mètode aquest del *sale and leaseback*, és a dir, ho comprem, després ho lloguem... La meua pregunta en concret sobre les dos operacions, tant de les oficines del Santander com les de Prisa, és quina rendibilitat obtenien vostès en concret.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Nosaltres com a gestors o com a inversors?

Isabel Vallet Sánchez

De totes les maneres, perquè això és el que costa tant d'explicar.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Bé, nosaltres com a gestors normalment el que els contractes de gestió reflecteixen és uns honoraris per gestionar l'operativa, que poden variar, que poden ser del 0,3, del 0,5 fins a l'1,5 del capital invertit. Això són els honoraris de gestió, que permeten mantenir l'estructura i mantenir l'operativa de gestió, eh?

Més enllà d'això, els gestors tenen un incentiu que és en base a la rendibilitat que obté l'inversor: si l'inversor guanya diners, el gestor pot arribar a guanyar diners. Aquest és, diguéssim, l'honorari d'incentiu.

A part, com a inversors, evidentment, també tenim una rendibilitat.

Isabel Vallet Sánchez

Quina?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, no, no tenim els números, són operacions que estan vives, fins que no es tanca una operació no se sap quina és la rendibilitat.

En el cas del Santander sí que li puc dir que com a accionista he perdut els diners i com a gestors Drago Capital ha perdut el contracte de gestió, dins de tot el procés de refinançament que hi ha hagut, ha perdut el contracte de gestió. I ja no té ni tan sols els diners que es rebien com a gestió que li permetien cobrir els costos de gestió. Ja no parlem d'incentius, que en el cas del Santander n'hi havien, però ja no hi són, perquè hi ha hagut un refinançament.

En el cas..., l'altre cas que m'ha comentat, a Prisa ara probablement es produeix una plusvàlua i podré dir-li –però jo no ho sé perquè no tinc els números– quin és el rendiment. Probablement n'hi hagi, n'hi hauria d'haver-hi.

Isabel Vallet Sànchez

La seva germana, jo crec que la seva germana abans ha dit que era el seu germà Pere, jo crec que era la seua germana que va dir que no s'havien acollit a l'amnistia fiscal per por. Vostè sí que s'hi va acollir, la meua pregunta és: vostè va defensar en la seua família que tots s'acollissin a l'amnistia fiscal? Si ho va defensar, amb quins arguments ho defensava, per pagar menys?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, jo m'hi vaig acollir, com vostè ha dit, però m'hi vaig acollir per la meua part. Jo quan ho vaig comentar amb els meus germans si consideràvem oportú aprofitar l'amnistia fiscal per regularitzar una situació, ells em van dir que no i no vaig preguntar més. Jo m'hi vaig acollir pel que era la meua responsabilitat professional i pel que havia de fer, vaig considerar que era necessari fer-ho.

Isabel Vallet Sànchez

Per aquesta, diguéssim, trajectòria en la qual hi han algunes declaracions complementàries..., bé, vostè ens ha explicat la regularització, etcètera, hem de creure..., per tant la pregunta que li vaig a fer: vostè segueix tenint diners en paradisos fiscals? Segueix tenint diners sense regularitzar? Els orígens dels diners que ha regularitzat no provenen en cap cas de paradisos fiscals?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Tots els meus diners els tinc declarats i inclosos en el 720 i en el meu impost de patrimoni. No tinc cap..., no tinc diners sense declarar.

Respon això a la seva pregunta?

Isabel Vallet Sànchez

Sí, sí, de moment respon. Si no ens trobem amb una notícia o amb una altra imputació o amb el que sigui, de moment respon.

Una cosa que m'ha sobtat del que explicava és que..., li han preguntat, eh?, que com comprovaven els diners si provenien o no de paradisos fiscals o com

comprovaven l'origen dels diners quan els arribaven via inversions. Llavors, vostè deia: «No, no, aquests inversors havien d'emplenar uns formularis.» Pot intentar aclarir això, aquesta operació de comprovar quin inversor era bo i no provenia del paradís fiscal i qui sí o qui..., etcètera?

I finalment, això dels formularis, quins formularis eren, uns que tenien vostès com a...?

Oleguer Pujol i Ferrusola

Són els requeriments estàndards de coneix el teu client, Know Your Client, que són, bàsicament: has de saber d'on vénen els diners, qui és l'inversor últim. I això, bàsicament, es fa amb certificats dels bancs i amb certificats d'accionista últim, que diu qui és el beneficiari últim d'aquella inversió: persona física en el cas de les persones físiques o institució.

Quan a mi m'aporta diners Royal Bank of Scotland a través de les seves estructures a Holanda, jo ja sé que aquells diners vénen del Royal Bank of Scotland o APG o Pearl. A més a més, és que m'aporten el certificat que aquest diner ve de l'estructura de la companyia.

Isabel Vallet Sánchez

En tot cas, diguéssim, són informes també privats que se van proporcionant entre...

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sí, però és el procediment que fan servir tots els bancs per passar els requeriments de blanqueig de capitals, o sigui, nosaltres també els apliquem.

Isabel Vallet Sánchez

Ara que ha anomenat el Royal Bank of Scotland, vostè compra la participació del Royal Bank a Drago Real? La compra? I si la compra vostè o la compren, en plural, perquè no només vostè, per quant la compra?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No sabia dir-li-ho. Però nosaltres sí que comprem el 15 per cent... *(veus de fons)*
Perdoni?

Isabel Vallet Sánchez

No, només li preguntava, 17?

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, no és el 17. Nosaltres no comprem el 17 per cent. Perquè altres accionistes, i abans també ho he dit, altres accionistes del fons, altres accionistes de Real State compren part també de la participació de Royal Bank.

Isabel Vallet Sánchez

Però no m'ha dit la quantitat.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, perquè jo passo del 0,33 al 6,20 i escaig, no sabia dir-li quant era l'import.

Isabel Vallet Sánchez

Vostè com a coneixedor de la normativa sobre fiscalitat, reconeix que tenir diners a Andorra o tenir diners a algun paradís fiscal i no declarar-los és defraudar.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, jo no estic d'acord amb això, senyora. Ho sento. No crec que a mi se m'hagi de dir que jo sóc un defraudador o que...

Isabel Vallet Sánchez

Bé, jo esperava que ho digués vostè perquè m'esperava que em respongués que sí, però, bé, si em respon que no, llavors jo crec que té un problema sobre la percepció de la legalitat o no de les activitats que fa.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Jo, a veure, no admeto en cap cas que se'm consideri evasor fiscal, que entenc que és aquí per on vol anar vostè. I així ho contempla la llei Montoro, que fa una reforma del Codi penal, i en la qual deixa molt clar que si es fa una regularització, tant sigui complementària o el 750 i es paguen els impostos d'acord amb la norma, no es pot obrir en cap cas un procediment judicial i no es pot parlar en cap moment d'una evasió fiscal. O sigui, la norma hi és i el fet de regularitzar..., la norma hi és, jo m'acullo a una norma que és legal i vigent.

L'evasor fiscal és aquell que té una inspecció, que se li obre una inspecció, se li aixeca una acta o se l'envia al jutjat directament. I aquest no és el meu cas en absolut.

Isabel Vallet Sánchez

Dos preguntes i acabo. La primera és sobre això: llavors, si que podem dir que mentre no ho ha regularitzat sí que era evasor fiscal o, en tot cas, defraudava.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Avui no sóc evasor fiscal ni he defraudat.

Isabel Vallet Sánchez

Avui no és evasor fiscal.

Oleguer Pujol i Ferrusola

I la realitat –la realitat– és que si ens atenem a la meva regularització del 750, jo he pagat els impostos que m’han tocat, però la regularització d’Andorra, la regularització última que he fet, jo he regularitzat els 750.000 euros que li he comentat abans. La regularització..., que és precisament el saldo màxim de l’any 2009, que és l’últim any no prescrit en el meu cas perquè estava en inspecció.

Dit això, no té perquè ser, ni molt menys, el saldo final, el saldo en aquell moment, el saldo a juliol del 2014.

D’aquells 750.000 euros jo tributo el 40 i escaig per cent, que és el tipus marginal d’aquell any 2009. Sobre aquell 46 per cent m’apliquen una recàrrec del 150 per cent, sobre aquest 150 per cent i 46 per cent jo he de pagar uns interessos de demora i he de pagar, a més a més, a totes les complementàries que van des del 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 d’impost de patrimoni i de renda. Amb el qual estic intentant dir que dels 750.000 euros que tenia com a saldo màxim el 2009 jo estic pagant un 130 per cent.

Isabel Vallet Sánchez

No li vaig a dir que em semblí injust.

Oleguer Pujol i Ferrusola

No, no, jo tampoc li ho dic, però jo li dic la realitat que és, o sigui, que acollir-se a una regularització després de la llei Montoro aquest és l’efecte, que si tens 750.000 euros que estàs regularitzant en base a una llei, no només estàs deixant el 100 per cent d’aquell, que és el llegat del meu avi, en mans..., estàs pagant a hisenda

pública, sinó que a més a més has de posar 220-230.000 euros més a sobre la taula per quedar en pau amb hisenda.

Isabel Vallet Sánchez

Sí, havia dit dos coses, però me deixa el pres..., una només i dos..., jo he entès? D'acord, gràcies, president.

La primera és: vostè ha dit que, bé, «fa sis mesos que hauria d'haver anat a declarar i encara no m'han citat...»

Oleguer Pujol i Ferrusola

Cinc.

Isabel Vallet Sánchez

Cinc mesos. La meua pregunta és: vostè què creu que passarà amb aquest judici? És a dir, finalment no l'han citat perquè vostè espera sortir de tot plegat..., com que el judici es deixi d'instruir, que es sobresegui la causa? Què espera del judici quan pot dir o, d'alguna manera, s'ha vantat una mica de dir: «no, no, encara no m'han citat a declarar» com volent dir: «Les coses no estan tan clares i no són tan evidents com les esteu dient aquí.»?

I la segona és: jo no sé si ha vist les compareixences..., no sé si ha vist la compareixença del marit de la seua tieta, de la germana del seu pare, i no sé si ha escoltat el que ell va dir dels fons. Ell va dir que a ell no li constava aquesta deixa.

I voldria també, doncs, saber la seua opinió.

I ja està. Gràcies.

Oleguer Pujol i Ferrusola

Sobre el primer tema del judici, efectivament, jo estic en un procés obert a l'Audiència Nacional en el qual se m'acusa de delictes fiscal i blanqueig de capitals. Això és producte, s'origina..., bé, a partir de tot el rebombori mediàtic i de la declaració..., a partir d'una querella presentada per Podemos, que és una querella que realment qui la prepara és l'exfiscal el Jiménez Villarejo, perquè, bàsicament, el text que utilitza és un text calcat al de la querella del meu germà. I originalment aquella querella és una querella general, és una querella contra tota la família, una causa general.

Això sí, en el meu cas fa un apartat en el qual parla de l'hotel de Canàries, una inversió de l'hotel de Canàries i confabula que els diners vénen de no sé on. Curiosament, em sembla que diu de les Antilles, que no és veritat –no és veritat.

De tota manera, curiosament i contra tot pronòstic, el jutge Pedraz i el fiscal admeten aquella querella, però parcialment. Això passa l'1 de d'octubre del 2014, per això li deia que fa cinc els mesos que fa que està admesa la querella i no en sé res, no? I dic «curiosament» perquè de la lectura de la querella es desprèn que realment no hi ha absolutament res i no hi ha per on agafar-ho.

Però l'admeten parcialment només per al meu cas, la resta de la causa general referent als germans i al pare considera que s'està tractant ja en el 31 com una cosa general contra tota la família i no ho agafa. I la part, diguéssim, del meu germà Jordi també considera que s'està tractant a l'Audiència Nacional, al jutjat número 5, amb el jutge Ruz.

De tota manera, durant aquest procés, el 16 d'octubre és quan es fa l'informe de Deloitte, Drago li presenta al jutge...

Fitxer 12

... inclús el fiscal, el fiscal, el senyor Galindo, i el 21 d'octubre és quan el tema deriva en què el fiscal presenta una denúncia, com a fiscalia, obrint una causa general contra (0:00:12), que ja ho hem comentat abans, no? Llavors, això ja està agafant una dimensió que jo..., per a mi és absolutament fora de lloc, i jo crec que no té cap sentit, perquè és evident d'on venen els fons, i ja es veu el que hi ha al darrere. I és més, quan es llegeix l'informe de la fiscalia, i quan es llegeix l'informe de la UDEF, es veu claríssimament.

Com li deia abans, tot això deriva en un registre a casa meva, del qual la UDEF s'emporta documentació, però bàsicament la documentació és la que ja tenia la UDIF de feia dos anys. També s'emporta una sèrie de caixes buides. I el resultat d'aquell registre innecessari és que –això passa el 23 d'octubre– a data d'avui encara no tenim cap mena d'informe de la UDEF. *(Veure de fons.)* Caixes buides, sí. *(Veure de fons.)* Com? Bé, sí, buides –buides. O sigui, s'emporten algunes caixes

plenes, però també s'emporten caixes buides, i l'efecte que fa és que... Perquè també hem de tenir... Bé, és que el registre va ser curiós, a part d'innecessari va ser molt mediàtic, i jo a les 8:25 del matí m'aixeco, agafo els meus fills i veig que em truquen a la porta, baixo a obrir, amb el meu fill a la mà, i se'm presenta un senyor que diu que és el secretari del jutjat, després un altre senyor que diu que és el fiscal, i quinze policies. Bé, així és com va anar, no? Per això dic que és innecessari. Però perdoni, que m'estic desviant.

On anirem a parar? No ho sé, perquè l'UDEF encara no ha fet l'informe, la fiscalia ha demanat al jutge que encara no em citi a declarar perquè no tenen les idees clares, i avui hi ha un altre jutge, que és del dia 6, divendres, però n'hem tingut coneixement avui, que insta l'UDEF i la fiscalia a emetre un informe, encara que sigui preliminar però a emetre un informe, perquè ja estem parlant del 23 d'octubre, en el que es pronunciï sobre quina és la situació. El jutge està esperant això, i òbviament està esperant a què es pronunciï també Hisenda. Que jo crec que la li he explicat on estem en el tema d'Hisenda.

L'altra pregunta sobre el meu oncle Francesc, que diu que no ho sabia. És clar que no ho sabia, i això crec que ja s'ha comentat, era un tema entre el meu avi i el meu pare.

El president

Gràcies, senyor Pujol. Gràcies, senyora Vallet. Era per aclarir el concepte, eh? Caixes buides, perquè no quedés obviat. I finalment, és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en veu de la il·lustre diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyor Oleguer Pujol, a veure, avui hem sentit, podríem dir, els portaveus del senyor Fernández Díaz i del fiscal, podríem dir, eh? Però nosaltres no ens farem ni portaveus del senyor Fernández Díaz, ni tampoc del fiscal, com ha fet el senyor Amorós. És evident que hi ha un procés judicial obert, en el qual s'hauria de donar resposta, i vostè hi haurà de donar resposta quan se'l cridi, no?, quan se'l cridi a declarar, perquè a dia d'avui, doncs, com vostè explicava, no se l'ha sol·licitat encara a declarar, i, per tant, és aquest àmbit, estrictament el judicial, qui haurà de dictaminar.

Vostè ens ha explicat aquí algunes operacions complexes, certament, molt complexes, i on ha explicat, almenys en una d'elles, el control específic i concret per part del Banc d'Espanya, concretament en l'operació del que és l'operació de les oficines del Banc de Santander. Ens ha explicat restriccions, no ens les ha concretat però sí que ens ha dit que hi havien hagut restriccions imposades, no?, en aquesta operació, que hi havia hagut control, i que, per tant, aquesta operació havia estat, hi insisteixo, controlada des del primer moment..., si no des del primer moment, sí mentre es duia a terme l'operació aquesta en concret, i, per tant, bé, haurem de dictaminar també si el Banc d'Espanya hauria fet o no bé la seva feina en el que és el control d'aquesta operació. No sé si en aquest àmbit després ens podrà ampliar alguna cosa d'aquests controls o d'aquestes restriccions imposades, no?

Aquest és, hi insistim, un tema complex, que està estrictament en l'àmbit judicial, i ens trobem que són diversos els països on s'evita que hi hagi un mateix tema simultàniament en dos llocs: en l'àmbit judicial per una banda, i per una altra, en el que és l'àmbit parlamentari, no? Fa pocs dies, segur que tots els que estem aquí hem pogut llegir com el notari Juanjo López Burniol explicava que a França i a Bèlgica, quan un jutjat obre investigació, si hi ha una comissió d'investigació en un Parlament sobre aquests temes, aquesta doncs, decau, podríem dir, es tanca, se suspèn, i, per tant, s'atura. O com és el cas que a Alemanya són compatibles, però d'una forma molt sistemàtica també a la pràctica es cancel·len, podríem dir, aquestes comissions d'investigació, per evitar judicis paral·lels. Perquè nosaltres entenem, i ho hem manifestat en aquesta cambra, i ens ho han sentit a dir, no sé si vostè però nosaltres ho hem dit gairebé des del primer dia, que molts ens temíem que per a alguns grups parlamentaris l'objectiu d'aquesta comissió no era arribar a unes conclusions que ens permetessin millorar els mecanismes per la lluita contra el frau, sinó simplement fer un gran xou mediàtic per interessos partidistes. I nosaltres creiem que sessió rere sessió això es va concretant d'una forma molt clara, no? I en aquest sentit, una reflexió que no només hem fet nosaltres sinó que també han fet diversos periodistes, i fins i tot m'atreveixo a dir que el propi president d'aquesta comissió.

Creiem que aquesta comissió no ha de ser, hi insistim, un xou mediàtic, perquè ens hi juguem el prestigi del Parlament, i també de la política. Que tampoc no

hauria de ser un judici extraordinari en seu parlamentària, com ens apuntava així l'exfiscal Mena. La justícia ha de fer la seva feina i el Parlament la seva, i són aquestes tasques diferents. I tampoc hauria d'esdevenir una espècie de tribunal moral, perquè en les darreres sessions potser hem pecat, deixin-me dir-ho d'aquesta manera, doncs, d'això, de fer intervencions en aquesta línia, de si s'és més bo cristià o no, si se sent orgullós dels familiars, si els graus d'amistats, o avui, per exemple, en què opina d'una enquesta concreta, que miri, la seva opinió és tan vàlida com la de molts altres, no?

Per tant, nosaltres podem fer les nostres reflexions, és evident, però no hauríem de centrar la nostra tasca en això, entenem, en aquesta comissió parlamentària. A nosaltres ens pertoca arribar a unes conclusions que serveixin per millorar el sistema, i aquest és el tema que des de Convergència i Unió, des del primer dia, hem volgut que fos, doncs, el clar objectiu. Conclusions que no hauríem de tenir prefixades, com alguns de nosaltres creiem que tenen, i cregui'ns, aquesta serà la nostra, com li deia, obsessió en aquesta comissió.

Bé, vostè ens deia, i ho hem llegit en l'entrevista a *El País*, em sembla que era, que ha treballat fora de Catalunya durant molts anys, jo m'atreveixo a dir inclús..., vostè deia al marge de l'Administració de Catalunya, m'atreveixo a dir inclús al marge de Catalunya, per dir-ho d'alguna manera, no? Que ha estat disset anys entre Estats Units i Londres, i no sé si algun altre país. Que ha fugit, ho deia vostè en aquestes declaracions a *El País*, de tota vinculació amb Catalunya, i no ha fet cap operació en el país. I no sabem si és un fet casual o és un fet buscat, a vegades un, quan acaba la carrera, com vostè ens deia, doncs, li surt una oportunitat de feina interessant, i vostè l'aprofita, o contràriament, vostè aquest era un tema que tenia lar, i pel motiu que sigui vostè ho va decidir fer d'aquesta manera. No sé si...

Oleguer Pujol Ferrusola

Bé, sobre la primera pregunta que m'ha fet..., bé, sobre la seva primera part de l'exposició, les restriccions del Banc d'Espanya que ens va imposar en l'operació de Santander, anaven bàsicament encaminades a fer..., a assegurar dues coses. La primera és que aquella operació fos realment una operació de venda, i no fos una operació d'assistència financera o de maquillatge de balanços. Les restriccions que va aplicar aquí van ser, per exemple –per exemple– que la renda no podia estar fixada, havíem d'anar a fixar nosaltres al mercat. És a dir, havia de ser un

IPC fluctuant. És un variable que és pactable, perquè això es pot pactar, però la renda no podia ser fixada. Segona cosa: ells no podien entrar a finançar en un préstec hipotecari, el banc, perquè llavors, el Banc d'Espanya hagués considerat que això era una operació que no es podien treure de balanç. Ens fan aquests tipus de restriccions. Això per un costat.

I per l'altre costat, evidentment el Banc d'Espanya, i amb les declaracions d'ingressos de l'estranger, el que fa és una comprovació de l'origen dels fons. Si no s'omplen els formularis, els D1 i els D2, no es desbloquegen els fons. Això és el que fa el Banc d'Espanya, i en aquest cas ho va fer d'una manera més estricta, perquè, com dèiem abans, és la primera operació de venda d'actius d'una entitat financera, i estàvem creant un precedent sobre el que podia passar a partir de llavors, eh? En el cas del BBVA, en el cas de Sabadell, etcètera, no?

Sobre el segon tema que vostè exposa, el xou mediàtic, jo no seré qui per criticar o per dir, no? El que sí que li dic és que jo podia haver vingut aquí i no declarar, però evidentment he preferit declarar, o contestar les seves preguntes, perquè crec que era necessari explicar el que ha sigut la meva activitat professional, de la qual tant s'ha parlat i tantes històries s'han explicat, no? I crec que això, més enllà de com s'utilitzi, jo crec que això era necessari, i a mi m'ha interessat i m'ha semblat correcte fer-ho, no?

I sobre l'últim tema, el de treballar fora, evidentment, no li podria dir si això és casual, però és just com ha vingut, i la realitat és la que és.

Meritxell Borràs i Solé

Ens ha explicat abans que vostè es lleva un dia al dematí, i es troba a la porta de casa seva la policia, en situació tal. No sé si això venia acompanyat de premsa...

Oleguer Pujol Ferrusola

No, perdoni, jo crec que és important dir-ho: en aquell moment hi ha tot un ventall de periodistes ja a les 8:30 del dematí. Evidentment, és una operació que es qualifica o que es considera secreta, i així ho demostra l'aute que em donen quan entra el secretari del jutjat i el fiscal. Era tan secreta que hi havien més de vint periodistes fora de casa, no? Sí, realment és curiós.

I el que deia abans també de la informació que se'n duen, i això demostra la relació entre l'UDEF, la policia, i la premsa, de la relació que se me'n duen hi ha un 720, que està amb notes meves preses en el mateix 720 –el de relacions de béns a l'estranger, que l'agafen de casa meva– i al cap d'un mes surt publicat a *El Mundo*. Això és una realitat, això és així. És més, nosaltres vam fer un requeriment al jutge perquè expliqués d'on sortia aquesta informació, i que constatés que aquest era un paper que havia estat decomissat durant el registre a casa meva, i la resposta de la policia és: «Som conscients, l'original el tenim nosaltres, estem obrint investigacions, però no tenim cap conclusió.» O sigui, ells admeten que aquell paper surt de casa meva i és producte del registre, però no son capaços d'explicar com s'ha filtrat a *El Mundo*.

Meritxell Borràs i Solé

Això ens ho explica bastant bé el senyor Ernesto Ekaizer, no sé si vostè va poder seguir la seva compareixença, però arran d'una pregunta que li feia la diputada Isabel Vallet, i li faig la pregunta per situar-lo, deia: «Vostè ha dit abans», li deia al senyor Ernesto Ekaizer, «que això no funciona així. És a dir, aquesta certeses es creen i no tenen correspondència de manera judicial. No sabem per què, però la nostra pregunta, posant un exemple clar, la policia registra la casa d'Oleguer Pujol Ferrusola, i encara tres mesos després no se l'ha citat a declarar. Què passa? Per què aquesta distància?» I el senyor Ernesto Ekaizer contesta: «Yo creo que tiene que ver con la naturaleza del material probatorio, y porque tiene mucha influencia el deseo y no la realidad material del derecho penal. Porque normalmente, cuando tú haces una entrada de registro te llevas un material, pero se supone que has hecho bien la entrada de registro, porque tú ya sabías. Porque tú no vas a la casa simplemente porque vas a encontrar pruebas para utilizarlas contra él.» I seguia dient: «Es evidente que hay deseos de encontrar pruebas para incriminarles, porque el material que tienen no es suficiente. Porque yo no entiendo que en nuestro ordenamiento, a Oleguer Pujol no se le haya llamado a declarar. No lo entiendo, porque para entrar, para conseguir una entrada de registro a un juez, pues hay que tener, en fin, un argumento. Y luego que haces la entrada del registro, pasan tres meses y no les has llamado a declarar. ¿Qué pasa? ¿No lo tienen claro? A ver si las operaciones que ellos pensaban que eran de una

manera, en realidad no lo son.» I seguia, però per no fer-ho més llarg, no ho estendré. Què pensa del que manifestava aquest periodista?

Oleguer Pujol Ferrusola

Jo, evidentment, el registre s'origina per un informe del qual abans el senyor diputat Amorós parlava, que és l'informe de la fiscalia, que és totalment infundat, i que parla d'una sèrie de raons per les quals es considera que hi ha blanqueig de capitals, que són producte, si les consideren com a raons reals, de la ignorància de com funcionen aquestes operacions. Hi ha una altra raó que motiva el registre, que és que es parla del famós botó i del núvol, i que podem esborrat telemàticament tota la informació, i això és totalment fals, eh? La raó... Bé, bàsicament aquestes són les dues raons per les quals...

Fitxer 13

[#el] jutge accepta fer una mesura tan contundent, però a la vegada tan innecessària com és un registre.

Hi insisteixo: l'única informació que de casa meva es van emportar, o la gran part de la informació rellevant que es van emportar és la informació ja feia dos anys tenia la UNIF, o sigui que tenia Hisenda. No hi havia res nou. Més enllà d'això es van emportar el meu ordinador, però res rellevant. També, una de les coses que buscaven, que òbviament no van trobar, era diner en efectiu. Per això va entrar amb els gossos, a regirar-ho tot. I no van trobar re, perquè no hi havia diners. Llavors, inclús hi ha una anècdota, que em pregunta el senyor policia: «¿Dónde guarda usted el dinero?» I li dic: «Yo, en el banco, como todo el mundo.» Llavors..., és probable, com diu el senyor Ekaizer, que no trobessin el que buscaven. Jo també crec que sabien el que trobarien. Francament ho dic, jo crec que sabien el que trobarien. Eren conscients del que hi ha i del tot el muntatge que s'ha creat a l'entorn de la meva figura, i que bàsicament és atractiu, perquè gestionàvem 2.700 milions d'euros, però que no hi ha re darrere d'això, ni de blanqueig de capitals ni de delictes fiscals.

Meritxell Borràs i Solé

Bé, si... Hi havia... Sóc la darrera a intervenir, i em passa cada vegada, que moltes de les preguntes que volia fer-li, doncs ja estan dutes a terme. Unes eren a l'entorn de l'entrevista seva a *El País*, com li deia, que vostè deia que hi han moltes informacions que són falses. I, allà aclaria el tema del botó, o de les participacions en les diferents empreses, bàsicament a Drago. I, nosaltres, sobre el tema del llegat, sí que voldríem saber si vostè subscriu absolutament el comunicat del dia 25 de juliol que es va realitzar.

Oleguer Pujol i Ferrusola

El tema del comunicat, jo el que li dic és: el meu pare me'l va comunicar, me'n va parlar el dia abans. Va ser una decisió d'ell, absolutament presa per ell, i inclús és un comunicat que va redactar ell i que ell se'n va fer responsable. I jo el que, evidentment, només puc fer és subscriure-m'hi. Més enllà d'això, no...

Meritxell Borràs i Solé

Res més.

El president

Gràcies, senyora Borràs.

Suspenem la sessió.

(Oriol Amorós i March demana per parlar.)

Sí, senyor Amorós?

Oriol Amorós i March

Per al·lusions.

El president

Per al·lusions, trenta segons.

Oriol Amorós i March

Sí. La senyora Borràs ha fet una al·lusió molt directa.

El president

Sí, sí, he escoltat la motivació. Trenta segons. Tanquin les portes, si us plau.

Tanca, Joan. Gràcies.

Oriol Amorós i March

Sí, nosaltres no som portaveus de ningú que d'Esquerra Republicana. El que passa és que nosaltres sí que llegim la documentació que hi ha disponible. En el cas del senyor Oleguer Pujol el que tenim disponible –ara tindrem Deloitte, si ens ho facilita, i també l'estudiarem– l'informe fiscal, l'informe de la UDEF i els retalls de premsa, que és l'únic que vostè ha tret, senyora Borràs. Però nosaltres sí estudiem els documents. I si en tenim més, n'estudiarem més. La pregunta rellevant aquí és: quina contribució ha fet vostè per l'esclariment de res. Aquesta és la pregunta rellevant. Perquè, el que faci el seu grup per l'esclariment del que s'hagi d'esclarir en aquesta comissió és possiblement el més important de la comissió.

El president

Gràcies. Senyora Borràs, trenta segons, també.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Entenc que estigui molest, perquè certament avui ha intervingut fent-se portaveu... I tant! Fent-se portaveu del que ha dit la fiscalia i del que ha dit el senyor Fernández Díaz. A partir... (*veus de fons*). Si em permet; si em permet, senyor Amorós, entenc que estigui molest, però deixi'm acabar. S'ha fet portaveu exclusivament, i per tant en aquest sentit, escolti'm, evidentment que ho hem pogut llegir, i entre d'altres coses, doncs miri, com a mínim jo també escolto els altres compareixents, puc posar-ho en qüestió, o puc mirar de rebatre o de verificar el que altres compareixents en aquesta sessió han dit, cosa que per part seva doncs no ha estat del seu interès, sí per part d'aquest grup parlamentari.

I respecte a la feina, i a l'esclariment que farem, no aquesta diputada o aquest grup parlamentari, sinó tots plegats, entenc que s'ho qüestionin perquè són molts qui a dia d'avui es qüestionen la bondat o l'ús i, per tant, el bon ús i l'esclariment que aquesta comissió està fent. I jo crec que en aquest sentit tot això ens ho haurem de replantejar, lògicament.

El president

Gràcies, diputat, diputada. Suspenem la sessió, ara sí, set minuts. A les sis reprenem, i anem a acomiadar, agraint la compareixença del senyor Oleguer Pujol Ferrusola en aquestes tres hores. Tornem de seguida.

Gràcies.

La sessió se suspèn a..., i es reprèn a...